

Ny Silkevejskonference i Casablanca

28. november 2015 – Akademikere og forskere fra mange lande deltager i et internationalt symposium, der begyndte i Casablanca tirsdag, den 24. nov., med temaet, »På Silkevejens to yderkanter: Marokko og Kina«. Arrangementet, der er organiseret af Hassan II Universitet i Casablanca, holdes som en del af projektet for Genoplivningen af Silkevejen og er af strategisk betydning for konsolideringen af samarbejde og koordinerede forbindelser mellem Marokko og Kina i de økonomiske, sociale og politiske sfærer.

Som det rapporteres i StarAfrica.com søger projektet blandt andre ting at sætte fokus på Marokkos afgørende rolle i at styrke civilisationen og kulturelle udvekslinger med landene i Østasien, især Kina. Den antikke Silkevej repræsenterede en af de hovedpassager, der forbandt Kina med landene i Centraleuropa via Syrien og andre nationer, så vel som også med Middelhavsområdet. I næsten 1.500 år var den en hovedrute for faste handelskaravaner, der rejste over land og vand mellem disse lande.

Konferencen forventedes at fokusere på fire hovedområder: Silkevejens rolle i styrkelse af de kinesisk-arabisk-islamiske relationer i historiens forløb; Kinas rolle i den marokkanskfødte Ibn Battunas rejse i 1334-1347, i Alexander den Stores fodspor, og videre endnu, og modtagelsen af hans arbejde inden for kinesisk skrift; økonomiske relationer mellem Marokko og Kina; og en gennemgang af og perspektiver for den Nye Silkevej, inklusive de projekter og den indsats, der er involveret.

Ligeledes i den forgangne uge afholdtes det første kinesisk-asiatiske økonomiske topmøde i Marrakesh, Marokko, med fremlæggelser og diskussioner, der fokuserede på

infrastrukturudvikling i Afrika, som Kina planlægger at give assistance og midler.

Kinas præsident Xi Jinping til Afrika efter COP21 for at fremme udvikling i Afrika

26. november 2015 – Kinas præsident Xi Jinping vil foretage endnu en rejse til Afrika i december, hvor han vil tilbringe 1.-2. dec. i Zimbabwe for at mødes med præsident Robert Mugabe, og dernæst rejser videre til Sydafrika for at mødes med præsident Jacob Zuma 2.-3. dec. Han vil deltage i Forum for Kina-Afrika Samarbejde (FOCAC) i Sydafrika den 4.-5. dec., hvor han vil holde hovedtalen den 4. dec. Det er første gang, FOCAC-mødet afholdes i Afrika, og det er første gang, mødet afholdes, siden Xi Jinping blev statschef.

Xi rejser til Afrika umiddelbart efter at have tilbragt to dage på COP21, og han vil tale om udvikling, som Det afrikanske Kontinents største handelspartner.

Det kinesiske *Peoples Daily Online* annoncerede i dag, at Kina vil tilbyde nultoldsbehandling for 97 % af varer fra Nepal og syv afrikanske lande, med start den 7. dec. Disse afrikanske lande er Comorerne, Mauretanien, Togo, Liberia, Rwanda, Angola og Zambia.

Foto: Sydafrikas præsident Jacob Zuma og Kinas præsident Xi

Verdensbanken vil promovere en fond for Afrika på COP21 for at håndtere klimachok

26. november 2015 – Verdensbanken annoncerede den 24. nov. en Klimaforretningsplan til 16 milliard dollar, der skal hjælpe Afrika håndtere »presserende klimaudfordringer«. Planen, der skal fremlægges den 30. nov. på COP21-folkemordskonferencen, vil yde minimal finansiering for at hjælpe Afrika opbygge, hvad den kalder »modstandsdygtighed over for klimachok«, i stedet for at fremme den vækst i infrastruktur, som Afrika har brug for at udvikle.

Præsidenten for Verdensbankgruppen Jim Yong Kim sagde, at »Sub-Sahara Afrika er yderst sårbart over for klimachok«. Det er planen at yde hjælp til at håndtere malaria, tørke og fødevaremangel – der alle angiveligt skyldes klimaforandring, og ikke manglende udvikling. Planen foreslår at hjælpe Afrika med at tilpasse sig klimaforandringer samtidig med en reduktion af udledning af 'drivhusgasser' ved at opgradere energikilder med lavt kulstofindhold.

Et af planens mål for handling er at »muliggøre modstandsdygtighed ved at yde afgørende data, information og redskaber til politisk beslutningstagning om klima-modstandsdygtig udvikling«.

Verdensbanken påstår, at denne anti-udviklingsplan vil »levere

klima-smart udvikling«.

Forslag til fordybelse:

“Klimaforandring som middel til oprettelse af et globalt miljødiktatur”, af Helga Zepp-LaRouche

“Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og Det afrikanske Kontinent”, Schiller Institut Specialrapport

“Skræmmekampagnen om global opvarmning handler om befolkningsreduktion – ikke videnskab”

Executive Intelligence Review præsenterer behovet for et Nyt Paradigme ved kinesisk akademisk konference

22. november 2015 – Under en tale ved en rundbordsdiskussion på Verdensforum for Kinesiske Studier, der havde samlet 300 af de fremmeste akademikere inden for kinesiske studier fra Kina, Europa og Nord- og Sydamerika over emnet: »Kinas reformmuligheder for verden«, understregede EIR's Washingtonkorrespondent Bill Jones den historiske betydning af forslaget om Silkevejsbæltet for menneskehedens fremtid. I sin præsentation med titlen, »Bæltet og Vejen – Et Nyt Paradigme for Menneskeheden«, påpegede Jones den enorme ødelæggelse, som

»geopolitik« havde bragt over verden i det seneste århundrede med to verdenskrige, samt flere mindre krige, der fortsætter frem til i dag.

Alt imens Roosevelt med De forenede Nationer forsøgte at gøre en ende på geopolitikkens æra, sagde Jones, et behov, der var blevet særdeles presserende med udviklingen af atombombens destruktive kræfter, så forhindrede hans død imidlertid hans projekt i at bære frugt.

»Og dog kan vi, med de voksende spændinger mellem USA og Rusland, og mellem USA og Kina, se, at forvarslerne om fremtidige militærkonflikter mellem stormagter på ingen måde er blevet elimineret.«

»Bæltet og Vejens« win-win-koncept repræsenterer en ny kurs, sagde Jones, og et nyt paradigme for menneskeheden.

Og hvad kan »Bæltet og Vejen« bibringe menneskeheden, der så længe har lidt? spurgte han.



»For det første, så stiller understregningen af infrastrukturudvikling, med hensyn til økonomisk aktivitet, skarpt på den fundamentale rolle af det, min mentor og chef, Lyndon LaRouche, kalder fysisk økonomi, som en modsætning til den pekuniære side af økonomien ... Når folk taler om økonomi, så tænker de først og fremmest på penge. Men, penge taler ikke, penge går ikke, dyrker ikke fødevarer og producerer ingen varer. Det er den menneskelige arbejdskraft, der forsynes med kapital, der gør det. Penge – eller finanser – er kun nyttige, hvis de formidler denne proces. Ellers er det bare papir.«

Han illustrerede sine bemærkninger med fotos af en børssal, først under et øjeblik med »irrationel frodighed« på markedet, og dernæst i det øjeblik, hvor aktiemarkedet krakker, for at understrege sin pointe. Dernæst bemærkede Jones den gæld på 2

milliard dollar, hvis betaling var i færd med at føre til hele nationers død. En reform af det internationale finanssystem og en betragtelig afskrivning af størstedelen af denne gæld var det eneste, der kunne være med til at genoplive verdensøkonomien, sagde han.

For det andet kan Silkevejsbæltet – omkring deres fælles interesse i udvikling, sådan, som det var sket med den antikke Silkevej – bringe de forskellige kulturer, religioner og etniske grupper i dette område sammen. Og som det tredje, så kunne det blive et overførselsbælte for nye videnskabelige og teknologiske opdagelser.



»Vi bør huske på, at, under den tidlige Middelalder, da Europa først lige var ved at komme ud af den barbariske Mørke Tidsalder, var der opblomstring af videnskab og teknologi i det område, der nu omfattes af »Ét bælte, én vej«. De store, videnskabelige centre i Iran, Usbekistan, Syrien og Indien, utvivlsomt stimuleret af det arbejde inden for astronomi og andre videnskaber, der udvikledes i Kina, blev til verdenscentre for videnskab, der senere, under den Store Renæssance i det 15. århundrede, skulle blive overført til Europa.«

(Indsat: EIR's Rapport, Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, engelsk, 370 sider. Se vores udførlige danske introduktion, ved Helga Zepp-Larouche)

Silkevejsbæltet kunne således levere en fond af kreativitet, hvor unge mennesker ville blive opflammet af interesse for menneskehedens uendelige opdagelsesrejse, ud over vores egen planet og ud i Solsystemet og give håb til den yngre generation i Centralasien og Mellem østen, hvor de nu i desperation vender sig mod ekstremisme og terrorisme. Den støtte, der er samlet omkring det Nye Silkevejsprojekt fra **BRIKS-nationerne, som repræsenterer rundt regnet 40 % af**

menneskeheden, må nu vedtages af resten af menneskeheden i en fælles indsats for at virkeliggøre menneskehedens fælles mål, sagde Jones.

Konferencen, der afholdes hvert andet år under Shanghai

✖ Akademi for Samfundsvidenskabs auspicer, har fået intens opmærksomhed fra regeringen og partiet, med en prestigøus delegation, der talte til plenarforsamlingen, inkl. et medlem af det kinesiske Kommunistpartis Politbureau. Ifølge arrangørerne tiltrak forummet 80 forskellige medier, og der var sandsynligvis 2.000 mennesker, der deltog i de forskellige sessioner. Alt imens Silkevejsbæltet var et af de selvstændige emner, så flettede Bæltet og Vejen ind i mange af de andre emner, der omhandlede en kinesisk reform, at præsentere Kina for verden, energipolitik, den »kinesiske vej«, samfundsstruktur, styrelse og fremtiden for kinesiske studier.

(Indsat: Verdenslandbro-rapporten er oversat til kinesisk og cirkuleres bredt i Kina)

Dokumentation:

Kina har lovet 10 mia. dollar til ASEAN til regional økonomisk konnektivitet

I en tale ved et møde mellem Kina og ASEAN søndag, gav den kinesiske premierminister Li Keqiang meddelelse om en finansiering på 10 mia. dollar for at fremme regional konnektivitet, rapporterer *BRICS Post* fra Kuala Lumpur. Premier Li opfordrede ligeledes begge sider til at konsolidere grundlaget for deres samarbejde ved at forstærke gensidig tillid, søge fælles grundlag, tilsidesætte uoverensstemmelser og udvide deres fælles interesser. Kina er fortsat ASEAN's

største handelspartner, alt imens ASEAN er Kinas tredjestørste handelspartner. Bilateral handel nåede næsten op på 400 mia. dollar i de første 10 måneder af året, bemærkede *BRICS Post*.

Li talte til det 18. Kina-ASEAN (10+1) møde for ledere. Li bemærkede, at 18 anses for at være et lykketal i kinesisk tradition og er derfor et godt tegn på, at Kina-ASEAN-bånd vil tage et stort skridt frem mod en bredere platform for udvikling, rapporterede *Xinhua*. På kinesisk udtales 18 ligesom »skab med sikkerhed en formue«. For at skabe en formue sammen med ASEAN lovede Li den 10 medlemmer store blok infrastrukturlån til en værdi af 10 mia. dollar og foreslog samarbejde omkring jernbane- og produktionskapacitet.

Relationen mellem Kina og ASEAN, der går længere end til den bilaterale dimension, er ved at blive en vigtig hjørnesteen for fred, stabilitet og udvikling i Østasien, sagde Li og fremlagde et seksgrenet forslag om samarbejde mellem Kina og ASEAN. Han opfordrede indtrængende Kina og ASEAN-landene til at styrke opbygningen af institutioner ved at implementere deres nye femårs-handleplan og 2+7 samarbejdsrammen. De to sider bør optrappe opgraderingen af handel og økonomisk samarbejde, sagde Li, iflg. *Xinhua*.

Xinhua bemærkede, at Li opfordrede Kina og ASEAN til at forcere implementeringen af resultaterne af forhandlingerne om en opgradering af deres Frihandelsaftale (FTA), samt gøre en samlet indsats for så tidligt som muligt at afslutte forhandlingerne for det Regionale Omfattende Økonomiske Partnerskab (RCEP). RCEP er et forslag til en kollektiv FTA mellem de 10 medlemsstater i ASEAN og seks lande, med hvilke ASEAN har individuelle FTA'er: Australien, Kina, Indien, Japan, New Zealand og Sydkorea.

Li opfordrede til en indsats fra Kina og ASEAN til at tilslutte Kinas Bælte og Vej-initiativ til andre regionale udviklingsstrategier for at fremme integration. Kina og ASEAN bør også udforske samarbejde inden for international

produktionskapacitet og i fællesskab hæve niveauet for samarbejde inden for sikkerhed, sagde Li. Den kinesiske premierminister bad også de to sider promovere den varige udvikling af regionen ved at promovere maritimt samarbejde, styrke opbygningen af landbrugskapacitet, bygge en platform for fælles informering om miljøbeskyttelse og intensivere mellemfolkelige udvekslinger, rapporterede *Xinhua*.

Tyrkiet - EU flygtningeplan undervejs

13. november 2015 – Det forlyder, at der er en aftale på vej mellem Den europæiske Union og Tyrkiet om flygtningespørgsmålet, der, som forventet, er fuldstændig utilstrækkelig i forhold til opgaven. *The Guardian* rapporterer, at det blev besluttet, under et EU-hastetopmøde på Malta på sidelinjen af EU-Afrika-topmødet, at tilbyde Tyrkiet 3 mia. euro til gengæld for at systematisere flygtningestrømmen til Europa, og som ville omfatte registrering af flygtninge i Tyrkiet og med Europa, der indvilliger i at tage et vist antal hvert år. Tyrkiet skal så acceptere ikke-syriske flygtninge, der forlod Tyrkiet for Europa, men som ikke kvalificerer til flygtningestatus. Pengene skal gå til flygtningenes underhold i Tyrkiet. Der skal være et topmøde senere på måneden eller i december med Tyrkiet for en endelig aftale.

Den tyrkiske avis *Hurriyet* rapporterer ligeledes, at der har været forhandlinger mellem EU-kommissionsvicepræsident Frans

Timmermans og højtrangerende tyrkiske regeringsfolk den 11. nov. i Ankara, hvor en flygtningeaftale, der er parallel med den, *Guardian* rapporterer om, blev udarbejdet i udkast. Udkastet kræver også en genoplivelse af forhandlinger om Tyrkiets medlemskab af EU, ved at åbne for flere kapitler og bestemmelser om tyrkiske borgeres rejse uden visum til Schengen-zonen. Til gengæld vil Tyrkiet begynde at gennemføre en aftale om, at migranter igen kan komme ind i landet. Aftalen skal ratificeres af regeringslederne. Timmermans vil fremlægge aftalen for EU-rådet i december, hvor man vil søge enstemmig godkendelse.

I mellemtiden vil præsident for EU-kommissionen Jean-Claude Juncker afholde diskussioner med den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan på sidelinjen af G20-topmødet i Antalya, Tyrkiet, den 15.-16. nov.

Det er interessant, at, alt imens Tyrkiet tilbydes 3 mia. euro, så har EU-medlemmet Grækenland, hvor henved 600.000 flygtninge er ankommet til siden januar i år, modtaget sølle 8 mio. euro.

EU-Afrika-topmødet den 10. nov. domineredes også af flygtningespørgsmålet, hvor europæerne krævede, at de afrikanske lande tager såkaldte økonomiske flygtninge tilbage til gengæld for blot 2 mia. euro. De afrikanske ledere siges at have været rasende over EU's holdning.

Kinas globale jernbanemission

"At dække verden"

– Singapore og Kina bygger en ny by på Silkevejen

3. november, 2015 – *Macau Magazine* publicerede en slagkraftig gennemgang af Kinas verdensdækkende udviklingsprogram, som kaldes "Globalt spor – Kinas vision om et verdensdækkende jernbanenet", af Luo Xunzhi. Artiklen reflekterer over den verdensvision, der præsenteres i *EIR's* Verdenslandbro-rapport, og, da den nu cirkulerer over hele Kina på kinesisk, er rapporten måske i virkeligheden en af forfatterens kilder.

Artiklen indleder med: "Kina har bygget verdens største højhastigheds-jernbanenetværk på bare 8 år. Nu ønsker de at gøre det samme i hele verden. Planen inkluderer en bane, som forbinder Beijing og Moskva på 33 timer, og ruter tværs over Sydamerika fra Atlanterhavet til Stillehavet og tværs over Afrika fra Det Indiske Ocean til Atlanterhavet – noget, de europæiske kolonimagter aldrig præsterede. Et så ambitiøst program har intet land nogensinde tidligere foreslået. Hvis de alle bliver bygget, vil de forvandle økonomierne i de lande, de kommer igennem, ligesom USA's transkontinentale jernbane til Stillehavet i det 19. århundrede, som åbnede de vestlige stater, således at landmænd kunne etablere sig og industrien vokse."

Andre aspekter:

* "Det mest dramatiske projekt i Ét bælte, én vej-initiativet i Rusland er en foreslået højhastighedsforbindelse mellem Beijing og Moskva, som går gennem Kasakhstan, en distance på 7.000 km, der ville reducere rejsetiden fra den aktuelle på 6 dage til 30 timer ... Første vicepræsident for de russiske statsbaner, Alexander Misharin, sagde, at han forventede, at byggetiden ville være fra 8 – 10 år. Han sammenlignede det nye

jernbanenetværk med Suez Kanalen med hensyn til størrelse og betydning.”

* ”Mere end noget andet kontinent har Afrika behov for jernbaner. Kina har været meget aktiv her og har lovet at bygge det, som ingen europæiske kolonialmagter – Storbritannien, Frankrig, Portugal, Belgien eller Tyskland – formåede at gøre: en jernbane fra det Indiske Ocean til Atlanterhavet.”

* ”I Østafrika bygger Kina en 472 km lang jernbane mellem Kenyas hovedstad, Nairobi, og landets største havneby, Mombasa, som vil forkorte rejsetiden fra 15 timer til fire en halv time. Byggeriet begyndte i oktober, 2014 og forventes færdigt i 2017 til en anslået pris af US\$ 3,8 milliarder. Det er planen, at jernbanen bliver en del af et nyt netværk, som kobler Kenya, Rwanda, Sydsudan og Uganda sammen.”

* ”I forbindelse med et besøg i Sydamerika i maj, 2015, overværede statsminister Li Keqiang og Brasiliens præsident Dilma Rousseff underskrivelsen af en forundersøgelse af etableringen af en 4.400 km lang jernbane, som skal forbinde Brasiliens Atlanterhavskyst med Stillehavskysten i Peru. Den blev underskrevet af de to lande og Kina ... Spanien og Portugal, de to magter, som koloniserede Sydamerika, overvejede aldrig at bygge en sådan jernbane tværs over kontinentet.”

* ”For første gang er Kina begyndt at bygge jernbaner i Europa, det sted, hvor teknologien blev udviklet for 200 år siden. Det har en vigtig, historisk betydning, er et tegn på, hvordan centrum for den globale økonomi bevæger sig fra vest mod øst.”

* ”Kina tilbyder også at bygge Storbritanniens HS2, et højhastighedstog, som forbinder den centralt beliggende by Birmingham med Leeds og Manchester mod nord. Tilbuddet er fuld af symbolik – verdens nyeste jernbanemagt sælger sin teknologi

og ekspertise til den ældste ... Ingen Mandarin i Qing-regeringen kunne have forestillet sig et sådant resultat.

Se hele artiklen:
<http://www.macauhub.com.mo/en/2015/11/02/global-track-china-sees-its-railways-covering-the-world/>]

Singapore og Kina bygger en ny by på Silkevejen

3. november, 2015 – Kina og Singapore skal underskrive en aftale om sammen at udvikle et nyt storskala-projekt i det vestlige Kina, i forbindelse med Xi Jinpings besøg i Singapore i denne uge. *Straits Times* oplyser, at projektets tema bliver "moderne konnektivitet og moderne service", og at det bliver en del af det økonomiske Silkevejsbælte.

Det bliver det tredje, store projekt, Singapore har bygget i Kina – de byggede en industripark i Suzhou i 1994 og en miljøby i Tianjin i 2008. Placeringen af det planlagte projekt er endnu ikke bekendtgjort, men det bliver i vest med Xian, Chungqing eller Chengdu som mulige mål.

Xi besøger også Vietnam i denne uge.

Massemigration skaber eksistentiel krise i Europa

3. november 2015 – Borgmesteren for den græske ø Lesbos,

Spiros Galinos, sagde i går til Grækenlands Vima FM-radio, at hans ø var løbet tør for plads til at begrave det voksende antal mennesker, der dør under forsøget på at komme over Middelhavet for at nå frem til Europa. »I går holdt vi fem begravelser, men der er stadig 55 lig i lighuset«, sagde han. »Hvem kunne have forudset et sådant blodbad i det Ægæiske Hav?«

Lesbos er blot et mikro-kosmos i den eksistentielle krise, der fejer over Europa i dag. FN's Flygtningekommissariat, UNHCR, rapporterede i går, at 218.394 migranter og flygtninge var kommet ind i Europa via havet i oktober måned, mere end det totale antal i hele 2014. UNHCR's skøn for ankomster til Europa i år på 700.000 er allerede overskredet; det totale antal ankomster frem til i dag for 2015 er allerede nået op på 744.000.

Nogle i Europa har forsøgt at standse indstrømningen af flygtninge til, og endda igennem, deres lande, med barberbladsskarpe pigtrådshegn og militariserede grænser. Andre, som den tyske kansler Angela Merkel, der har afvist en sådan politik som værende af en sådan art, at den kunne føre til krige blandt Europas nationer, kæmper hårdt for at fastholde en human fremgangsmåde. For eksempel har Kroatiens indenrigsminister Ranko Ostajic, der har set flere end 300.000 migranter gå igennem sit land siden medio september, fordømt ideen om, at dette kunne løses gennem en militarisering: »Tror I virkelig, I kan standse disse mennesker uden at skyde? Man måtte bygge en mur omkring Europa, hvis man virkelig ville stoppe denne form for strøm.«

Den eneste, faktiske, alternative politik til barberblads-pigtråd og nedskydning af folk på grænserne, er at stoppe Obamas morderiske krige i regionen og i stedet bringe reel udvikling til dem, ved at forlænge Den nye Silkevej ind i Mellemøsten og Afrika.

EIR Forum i Washington: En afslutning af permanente krige og finansiel panik: Glass-Steagall og den Globale Silkevej. Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche

Jeg mener, at vi er i virkelig fare, hvis et kollaps af systemet sker uden en reform af Glass-Steagall for at beskytte den almindelige befolkning fra dette, vi kunne virkelig ende med massive drab af hidtil usete dimensioner. Jeg mener, at hvis dette skete i Europa, oven i flygtningekrisen, så tror jeg, at vi kunne få borgerkrig i Europa, og vi ville sandsynligvis få en borgerkrig i USA.

Så jeg mener, at incitamentet for at ændre politik, mens der endnu er tid, er gigantisk, og den optimistiske tone er, at alternativet allerede er på plads.

Den Nye Silkevej i Sydvestasien og Afrika må blive til en Noas Ark for flygtningene. Af Helga Zepp-LaRouche

Flygtningekrisen kan kun løses på en eneste måde: Der må omgående sættes et reelt udviklingsperspektiv for Sydvestasien og Afrika på dagsordenen, som vi i vores rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« har foreslået. Potentiallet hertil eksisterer allerede gennem Kinas politik om opbygningen af Den nye Silkevej, også kaldet »Ét bælte, én vej«. Fr. Merkel bad under sit seneste besøg til Kina den kinesiske premierminister Li Keqiang om hjælp til at klare flygtningekrisen, og denne gav en garanti for, at Kina ville hjælpe med til at stabilisere de lande, hvorfra flygtningene kom.

Download (PDF, Unknown)

Indien/Afrika-Topmøde: BRIKS' Ny Udviklingsbank

udser sig udvikling i Afrika som mål

26. oktober 2015 – I et nedskrevet interview med afrikanske journalister ved det tredje topmøde i Indien/Afrika-Forum (IAFS) i New Delhi sagde den indiske premierminister Narendra Modi, at BRIKS' Nye Udviklingsbank var et betydningsfuldt initiativ, der kan få en dybtgående virkning på den globale, finansielle orden.

»Jeg tror, at Afrika vil blive et betydningsfuldt område for fokus, og vi vil forhåbentlig også få et afrikansk vindue eller en regional tilstedeværelse for Banken i fremtiden«, sagde Modi.

BRIKS-posten rapporterede søndag, at repræsentanter for 54 afrikanske nationer, inklusive stats- og regeringschefer fra omkring 40 lande og den magtfulde Afrikanske Union, forventes at deltage i det fire dage lange Indien/Afrika-Topmøde, der begynder i New Delhi den 26. oktober.

Blande de magtfulde, afrikanske ledere, der har bekræftet deres deltagelse, er Sydafrikas præsident Jacob Zuma, Egyptens præsident Abdel Fattah el-Sisi, Zimbabwes præsident Robert Mugabe og Nigerias præsident Muhammadu Buhari.

Fredag bad Modi også de 54 afrikanske nationer om at tilslutte sig Indiens krav om en revision af De forenede Nationer og andre globale institutioner. Modi sagde, at verden er i færd med at gennemgå en politisk, økonomisk og teknologisk transition på en skala, der sjældent er set i nyere historie. Han advarede om, at FN og andre globale organisationer løber en risiko for at miste deres betydning, hvis de ikke tilpasser sig.

COP21: Udviklingslande og Kina siger til klimakonference: »Det er ligesom apartheid«

20. oktober 2015 – Nozipho Joyce Mxakato-Diseko, Sydafrikas delegerede til et møde i Tyskland for at forberede det endelige udkast til COP21-Folkemordskonferencen i Paris i december, sagde til konferencen: »Det er ligesom apartheid. Vi befinder os i en position, hvor vi essentielt set er holdt udenfor«, og sagde, at de fattiges synspunkter var blevet ignoreret, rapporterer de sydafrikanske aviser *Mail* og *Guardian*. Mxakato-Diseko talte på vegne af det tidligere G77 og Kina, der nu refereres til som »hovedgruppen af 130 udviklingsnationer og Kina« (Reuters), og som Sydafrika i øjeblikket er formand for.

Reuters tilføjer, at »den sidste uges forhandlinger om udkastets ordlyd, der begyndte i Tyskland i mandags, fik en stormfuld begyndelse med udviklingsnationer, der sagde, at deres krav var blevet udeladt fra det nedskalerede 20-siders udkast«. Det drejer sig om krav, der omfatter bestemmelser, som man tidligere har indgået aftale om, om finansiel støtte til omkostningerne for programmet til fattige nationer, økonomier og også om at fastholde de udviklede nationers ansvarlighed – bestemmelser, der i praksis kunne sabotere gennemførelsen af enhver aftale.

Lederen af USA's delegation Trigg Talley sagde, at den næste tekst kunne fungere som grundlag for forhandlinger, rapporterer Reuters. »Dette dokument indeholder mange ting,

som de fleste parter ikke er enige i«, sagde han. Rige nationer ønsker at sikre, at fremvoksende økonomier vil forpligte sig til handling.

Ifølge Reuters: »Udviklingsnationerne vandt et krav i mandags om, at de kunne genindsætte nationale krav i teksten, hvilken skabte frygt hos nogle for, at den igen kunne blive uhåndterlig. Den forrige version kom op på 80 sider.« Med andre ord, så ønsker folkemordstilhængerne ikke, at de farvede skal svare igen.

FN's generalsekretær Ban Ki-moon var på folkemordssiden: »Der er ingen tid at spille«, sagde han til en nyhedskonference i Slovakiet. »Det har været ganske frustrerende at se forhandlere kun forhandle ud fra deres meget snævre nationale perspektiver. Dette er ikke et nationalt spørgsmål, men et globalt spørgsmål.«

NYHEDSORIENTERING OKTOBER:

Løsninger til flygtningekrisen og det truende finanskarak

Den voksende europæiske flygtningekrise havde fundet vej til statsminister Lars Løkke-Rasmussens åbningstale til Folketinget den 6. oktober, men ellers var den totalt forandrede internationale situation, der er afgørende for Danmarks fremtid, ikke på dagsordenen: Wall Street og verdens finansmarkeder er bankerot, og spekulanterne kræver

en hjælpepakke, der er endnu større end i 2008, for at overleve.

En sådan hjælpepakke vil dræbe det, der er tilbage af realøkonomien og befolkningens levestandard i USA og mange andre steder. Derfor skal der omgående gennemføres en lang række økonomiske tiltag, begyndende med en genindførelse af en Glass/Steagall-bankopdeling og en ordnet afvikling af Wall Street og den globale finansspekulation.

Download (PDF, Unknown)

Tysk udviklingsminister formaner, hvis vi ikke får udvikling, kommer der flere flygtninge

14. september 2015 – Den tyske udviklingsminister Gerd Müller insisterede, i et interview på tysk TV i går aftes, meget kraftigt på, at det, der er presserende nødvendigt i krisen i de mellemøstlige og afrikanske kriseområder, er at få økonomisk udvikling, der begynder med en genopbygning af de ødelagte beboelsesområder først. Hertil behøver EU en langt bedre finansieret fremgangsmåde, og hans eget ministerium behøver absolut også flere penge for at kunne bidrage.

Müller kritiserede den snævre EU-debat om flygtningene, der ikke rigtigt tager ovenstående i betragtning, og som ikke handler, som det er nødvendigt at gøre i denne særlige situation. Europa må investere mere i kriseområderne,

inklusive i de lande, der bærer den tungeste byrde med flygtningestrømmene, sagde Müller.

På EU's side er der tale om et totalt svigt, anklagede Müller og tilføjede, at dimensionerne af flygtningespørgsmålet – 12 mio. flygtninge i alt i Mellemøsten – i månedsvis er blevet negligeret af EU-bureaukratiet. Desuden er de flygtningelejre, der skulle modtage fortrængte mennesker i Mellemøsten, ved at blive tømt, eftersom flygtningene dér ikke kan se nogen udsigt til nogen forbedringer, og i stedet søger de et bedre liv i Europa. Europæerne må stille menneskene i området noget andet i udsigt, sagde Müller. Med lige så mange mennesker, der kom ind i Tyskland i de seneste to uger fra Syrien, som i hele 2013, kunne situationen ikke være mere dramatisk, tilføjede Müller. Flygtningeproblemet løses ikke ved kvoter eller lignende.

I dette interview talte Müller ikke om spørgsmålet om krig som sådan, hvilket han derimod havde gjort i andre tidligere udtalelser, f.eks. på et TV-show den 7. september, hvor han sagde, »Vi behøver et nyt initiativ fra FN. EU, Rusland, Iran og Tyrkiet må hoppe over deres egen skygge og gøre en ende på de grusomme myrderier efter fire år. Vi må have en våbenhvile i Syrien. Det, der foregår dér, trodser enhver beskrivelse.«

Foto: Flygtninge ankommer til den græske ø Kos.

**RADIO SCHILLER 7. september
2015:**

Flygtningekrisen kræver kursskifte

Med formand Tom Gillesberg

**Helga Zepp-LaRouche
på Silkevejskonference i
Sydkorea:**

**“En nye æra for
menneskeheden,
i hvilken vi bliver virkeligt
menneskelige”**

Når vi taler om Den nye Silkevej som en vision for fremtiden, bør det ses, ikke alene som et synonym for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, og mest udtrykkeligt som grundlaget for en fredsorden for det 21. århundrede, baseret på fuldstændigt andre, økonomiske og videnskabelige principper end det foregående globaliseringssystem, men også som et paradigme, der vedrører den menneskelige arts identitet som den hidtil eneste, kendte, kreative art i universet.

Download (PDF, Unknown)

Medlem af den tyske Forbundsdag: Løs flygtningekrisen med en Marshallplan for Middelhavsområdet

15. maj 2015 – I et interview med magasinet *Focus* kritiserede Dagmar Wöhrle (Kristelig-Social Union, CSU, Bayern), en tidligere assisterende minister i Tysklands Udviklingsministerium, den kendsgerning, at hele debatten om, hvordan man skal håndtere flygtningestrømmen over Middelhavet, domineres af udenrigspolitik og interne sikkerhedspolitikere. Hendes argumentering gik ud på, at eftersom det er nødvendigt at organisere et effektivt program til at redde flygtningene, og i betragtning af, at de virkelige årsager til problemet er økonomiske, sociale og politiske, er det presserende nødvendigt med et program for Middelhavsområdet for at forbedre vilkårene for de mennesker, der lever der.

Med hensyn til det nødvendige nødprogram sagde Wöhrle, at hun meget beklagede, at Italiens »Mare Nostrum«-program er blevet nedlagt og opfordrede til dets genindførelse, fordi det var et godt program, som EU burde give finansiel støtte til Italien for. I stedet for at bygge en mur op omkring Europa, burde EU lancere en Marshallplan, især i lande som Syrien og Libyen – en million flygtninge venter på at blive overført til Europa alene i Libyen. De har behov for et økonomisk perspektiv, som Europa bør tilbyde, sagde Wöhrle, hvilket også ville være på linje med idéer i FN, der er en gentagelse af visse forslag, som LaRouche-bevægelsen præsenterede for tre år siden, i sin

Marshallplan for Middelhavsområdet.

Et andet aspekt af udviklingspolitikken, understregede hun, ville være at yde direkte hjælp til lande i Afrika, hvorfra de fleste flygtninge kommer fra – Nigeria, Somalia, Eritrea og Sudan. Der ligger også en udfordring for den Afrikanske Union, tilføjede hun og understregede, at det ville være fornuftigt at afholde et EU-Afrika-topmøde nu. Europa har ikke den valgmulighed, ikke at handle på flygtningeproblemet på en konstruktiv måde, konkluderede Wöhrle, fordi flygtningespørgsmålet er blevet et spørgsmål om Europas skæbne.

Foto: Et ukendt antal flygtninge er druknet i Middelhavet i forsøg på at komme til Europa.

Læs også: Schiller Instituttets Specialrapport: **Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og det afrikanske kontinent**

Helga Zepp-LaRouche: Hvordan tyskerne kan opløse deres tankeblokering og sikre

deres fremtid

16. maj 2015 – For enhver opmærksom iagttager må det egentligt stå ganske klart, at festlighederne i Moskva i anledning af 70-året for sejren over nationalsocialismen er et historisk vendepunkt. De vestlige statschefer boykottede ceremonien, og i stedet sad den kinesiske præsident Xi Jinping og den indiske præsident Pranab Mukherjee sammen med præsident Vladimir Putin på ærestribunen. For første gang marcherede kinesiske soldater sammen med russiske i denne, den største militærparade i Ruslands historie.

I mellemtiden har informationerne om den kinesiske politik med den Nye Silkevej og den nye model for internationalt samarbejde, som BRIKS-staterne i et utroligt tempo opbygger, bredt sig i vigtige industri- og militærkredse i mange europæiske stater bag kulisserne – på trods af de vestlige mediers udbredte censur, der stadig finder sted. Frem for alt i den tyske middelstand har den bitre erkendelse meldt sig, at sanktioneerne mod Rusland har skabt et dybt indsnit i deres eget kød, med tilbagegangen i eksporten på 35 %, mens USA – der forlanger, at Europa forordner sanktioner imod Rusland – samtidigt øgede deres eksport til Rusland med 17 %.

I stadigt videre kredse udbredes ligeledes kendskabet til den nye form for internationalt samarbejde mellem BRIKS-staterne og et stort antal yderligere nationer, der ikke alene virkeliggør fælles infrastrukturprojekter og talrige samarbejdsaftaler, frem for alt inden for højteknologiske områder, men også tilbyder alle nationer en inkluderende model for samarbejde inden for såvel økonomiske som finansielle områder, som repræsenterer et bevidst og klart alternativ til geopolitisk konfrontation mellem blokkene.

Det seneste eksempel på denne totalt forandrede dynamik udgøres af den indiske premierminister Narendra Modis tredages statsbesøg i Kina, hvor man vedtog 24 omfattende

samarbejdsaftaler og en fortsat intensivering af partnerskabet mellem de to nationer. De kinesiske medier understregede, at styrkelsen af partnerskabet mellem Kina og Indien ikke alene stimulerede begge de to, fremvoksende landes økonomi, men også lovede godt for regionen og den øvrige verden. I betragtning af en fælles befolkning på 2,5 mia. mennesker er den fælles udvikling af disse to nationer i sig selv en god nyhed. Præsident Xi understregede, at de to nationaløkonomier mere og mere ville supplere hinanden og desuden ville være de to lokomotiver for vækst, på hvilke den regionale udvikling og udviklingen af verdensøkonomien beroede.

Kina har gentagne gange indbudt USA og andre, store nationer til at samarbejde med denne inkluderende, økonomiske model og de nye banker, som AIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank) og den Nye Udviklingsbank («BRIKS-banken»), om en politik til gensidig fordel – altså den såkaldte win-win-strategi; frem for alt udgør det et nyt koncept for samarbejde mellem store nationer, der er baseret på fuldkommen respekt for den gensidige suverænitet og det herskende samfundssystem. Den tyske industri ville for længst være brudt sammen, hvis der ikke bestod en voksende, økonomisk relation til Kina, og Indiens ligeledes signifikant stigende betydning er ikke først kommet i fokus siden den seneste Hannovermesse. Hvad er det så, der forhindrer Tyskland og de andre europæiske nationer i at gøre det, der ligger i deres egen interesse – nemlig, sammen med BRIKS-staterne, at komplettere dette nye verdensøkonomiske og verdensfinansielle system, dette alternativ til den transatlantiske verdens bankerotte kasinomodel, et alternativ, der er orienteret mod realøkonomi og det almene vel?

Hvis Tyskland ville gå foran, ville resten af Europa følge efter lige så vel, som det nu er tilfældet med tugtemester Schäuble og hans fordømte nedskæringspolitik over for Grækenland. En klar, europæisk politik for en ny fredsorden for det 21. århundrede, som er grundlaget i strategien for den

Nye Silkevejspolitik, der er inkluderende for alle verdens stater, ville også være den bedste støtte til, at USA kan finde vej tilbage til sin karakter af republik sådan, som det oprindeligt blev grundlagt under den amerikanske revolution og forfatning, og i traditionen efter Benjamin Franklin, Alexander Hamilton, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin D. Roosevelt og John F. Kennedy.

Lydighed som forhåndsindstilling – hele vejen til verdenskrigen?

Den tænkende del af det tyske etablissement og velmenende, såkaldte almindelige borgere er absolut i stand til at erkende, at BRIKS-staternes nye, økonomiske koncept repræsenterer et virkeligt fremtidsperspektiv. Men det, som forhindrer, at man aktivt forfølger sin egen interesse, er en ligefrem skizofren forhåndsindstilling med i lydighed at opføre sig i konformitet med den politiske korrekthed i den nye Kolde Krig med Rusland. Og det hører med til denne regel for, hvad der må siges, at Rusland var aggressoren i Ukraine, at Putin var ansvarlig for en »kriminell og folkeretsstridig annektering af Krim«, som Merkel atter understregede det i Moskva.

Sandheden er tværtimod, at Rusland, efter en lang række af forsøg på regimeskift gennem farverevolutioner, som Victoria Nuland & Co. finansierede, og NATO's udvidelse mod øst, reagerede på, at USA af geopolitiske grunde anstiftede et statskup i Kiev, der udgjorde en substantiel trussel mod Ruslands sikkerhedsinteresser. Rusland interвенerede bogstaveligt talt i sidste øjeblik for at forhindre, at NATO fik kontrollen over Krim, og dermed over russernes adgang til Sortehavsflåden, et forløb, som selv George Friedman fra den amerikanske tænketank »Stratfor« understregede, ville have gjort Rusland umulig at forsvare.

Ved fru Merkel det? Hvis hun ikke ved det, bør hun ikke beklæde kanslerembedet. Hvis hun ved det, og alligevel taler om »kriminell annektering af Krim«, så burde det tilføje et par ekstra meter til hendes næse, som, gennem hendes udtalelser om samarbejde med NSA, allerede burde vokse sig til en meget lang tud.

Men hvorfor underkaster så mange, i øvrigt udmærket begavede tyskere sig denne politiske korrekthed med den nye Kolde Krig, som i værste fald inden for kort tid kunne føre til Tysklands og hele verdens totale udslettelse i en atomkrig? Hvorfor bedrager de sig selv efter mottoet: »Jeg er lille, mit hjerte er rent, og vi forsvarer jo blot de vestlige værdier, som demokrati og menneskerettigheder?« Af hjertets fejhed – og fordi det er vigtigere at tilhøre »klubben« og nyde godt af alle de privilegier, som er forbundet med dette, end at ville erkende sandheden, og efterfølgende eventuelt at måtte forsvare den.

70-års dagen for nationalsocialismens totale nederlag er måske et godt tidspunkt til at erindre sig, at det netop var denne fejhed, som i 1930'erne fik mange tyskere, der slet ikke var nationalsocialister, til alligevel at blive til medløbere, idet de skridt for skridt reducerede, og slutteligt opgav, deres modstand mod Hitler. Det amerikansk støttede statskup i Kiev har uden for enhver tvivl bragt ukrainske fascister, der åbenlyst bekender sig til Stepan Bandera og benytter hagekorslignende symboler, til magten. Bør det ikke forurolige os? Men det bestrides, altid efter devisen: Vore fascister er gode fascister.

Men hvad ville der ske, spørger den kiksede, tyske intellektuelle, hvis det skulle komme til en militærkonfrontation over Ukraine? Har vi da ikke brug for NATO's beskyttelse?

Hvis tyskerne holder fast i denne fejlagtige tænkemåde, er vi snart alle døde. Og hvordan skal vi naivt tro på, at fru

Merkel i et sådant tilfælde vil huske på sin embedsed, efter at hun åbenlyst har lært at spille så godt skuespil – »Udspionering blandt venner går slet ikke« – at man måske skulle indstille hende til en Oscar. Eller i det mindste til en kabaret-pris.

For nu at adressere et andet, meget vigtigt aspekt: Den hjertegribende flygtningekatastrofe, hvor en million mennesker allerede er flygtet, og hvor, iflg. Amnesty International, yderligere 57 millioner i den nærmeste tid kunne flygte, er frem for alt et resultat af krige, der var bygget på Blairs og Bush' løgne. Den eneste, indlysende løsning ligger i den omfattende Marshallplan for Afrika, Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien – men som, under de aktuelle omstændigheder, kun kan virkeliggøres gennem samarbejdet med BRIKS-staterne.

Spørgsmålet er altså: Er vi tyskere stadig et folk af digtere og *tænkere* – eller en Pinocchio-fanklub? Lad os være optimistiske og beslutte os for den første variant!

Titelbillede: Specialrapport:

Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og det afrikanske kontinent.

**Helga Zepp-LaRouche i
København den 27. april 2015:**

engelsk afskrift

HELGA ZEPP-LAROUCHE ADDRESSES "CHINA'S 'ONE BELT, ONE ROAD' POLICY' SEMINAR IN COPENHAGEN, April 27, 2015

Here is the transcript of Helga Zepp-LaRouche's address to the Schiller Institute seminar in Copenhagen, which was held Copenhagen Business Confucius Institute, Copenhagen Business School. Click her for the audio and video from Helga Zepp-LaRouche's speech and the other speeches from the seminar.

TOM GILLESBERG: I have the great honor of introducing Helga Zepp-LaRouche, who has come here from a rather busy schedule both in Germany and the United States, but also the whole world she's intervening to. Just as a short introduction, Mrs. Zepp-LaRouche has been since 1977 the wife and very close collaborator of Lyndon LaRouche in the United States, the economist, philosopher, statesman who is giving leadership in the U.S., for the U.S. to return to the intentions of its founders, to be a promoter of sovereign nations that can collaborate on an equal footing to secure the benefits for all nations and peoples. And Helga has a very, I think, close connection to China. As a young journalist she traveled to China in 1971, in the height of the Cultural Revolution as one of the first Western journalists and actually saw on the spot what was going on. She then became politically active with the LaRouche movement and embarked on a life-long battle for a new just world economic order, for the possibilities of development for all nations and peoples. She then founded, among many other things, the Schiller

Institute, in 1984. She is presently the chairwoman of the German political party, the BÜSo – the Bürgerrechtsbewegung Solidarität, or Civil Rights Soliarity Movement. She was vry active after the Fall of the Berlin Wall and one of the authors

of the Schiller Institute program for the development of the world after the Iron Curtain had fallen of the program the Paris-Berlin-Vienna Productive Triangle, a Locomotive for the World Economy. And when that did not materialize, she was very active in extending that program to the program for the Eurasian

Land-Bridge, going from China and Asia to Europe and having a development of the whole region. And as part of that, she then became a visitor many times to China to speak on the need for a

New Silk Road and actually earned her nickname in China as the “Silk Road Lady,” for her efforts to have China embark on this policy.

And since then, she has been also the driving force in holding many scores of conferences in Europe and the United States on the need for creating a paradigm shift, to get the Western world out of its long-term economic, strategic, and cultural crisis. And, over the last couple of years, she has been one of the architects of this report, “The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge.” She has also been leading the campaign to stop the present geopolitical games that threaten to

detonate thermonuclear war and instead get the United States and

Europe to accept the offer of the BRICS countries to join forces

in an inclusive world order, where all nations of the world, on

an equal footing, collaborate to secure the peace and development

of all nations.

So I think it's very appropriate that you are here to

directly lay what's going on, so please, welcome. [applause]

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Thank you, Tom, for these kind words of introduction.

Well I have a certain dilemma, because I want to present to you the potential, which lies in this program, and given the fact

that the Western media have reported very little about it, I have

a dilemma, that I need to tell you, that this is {the} most important political initiative on the planet right now. The dilemma comes from the fact that, by introducing this idea, have

to tell you immediately why this is the case, and that is the reality, that the world is much more close to a new global war,

than most people have an inkling of. And this New Silk Road initiative, which comes from China, but which in the meantime has

been joined by many countries, is the only available war-avoidance policy.

Now there was just on the April 18- 19 in Moscow the Fourth Moscow International Security Conference, and the main subject of

this conference was the danger of nuclear war. And this is a reaction to the fact that NATO has been expanding eastward, up to

the borders of Russia. You have a whole bunch of strategic doctrines which Russia regards as a threat to their security interests, and naturally you have the horrendous situation in Ukraine, which contrary to what the Western media have been reporting on – or not reporting actually – is it's really something which the West must make up. I just participated in the

last two days, or Friday and Saturday in a conference in Baden-Baden in Germany, the German-Russian Cultural Days. It's an

annual conference, and there was a large gathering of German industrialists and Russian speakers and Russian people. And we had the fortune to have a videoconference connected to this conference, which brought in a live program from the former Prime

Minister of Ukraine, Mr. [Mykola] Azarov. And he gave an absolutely hair-raising report about the conditions in Ukraine,

the fact that the country is being torn apart. Political leaders

are either forced to go into exile or are threatened to be assassinated; journalists are being killed openly in the street;

trenches are being built; and, as you know, American soldiers are

now training the National Guard, which has a lot of Nazi components in it. And for the Russians this is extremely severe,

because we are shortly before the 70th anniversary of the end of

Nazism and the end of the Second World War, and the mood of the

people were really horrified to see this endorsement of Nazis 70

years after the Second World War.

Now, I don't want to go into this in depth, we can do that in the discussion if people have questions about it, but I think

this crisis, in Ukraine in particular, I could also point to the

Middle East, which is in a similar horrible condition, makes very, very clear, that if we as humanity cannot move away from geopolitics – geopolitics was the reason for two world wars in the 20th century, and right now the continuation of geopolitics

is threatening a new global war. I just want to mention an article in {New York Times} from 19th April, where two

generals,

Gen. James Cartwright, who is former head of the U.S. Strategic

Command, and Gen. Vladimir Dvorkin, who is the chief of intelligence of the Russian Strategic Nuclear Forces, they penned

together an article, In which they said that the world has never

been so close to the danger of nuclear war globally, and therefore extinction, as right now. And the reason is obviously

that even the normal code of behavior among nations, which existed in the Cold War, that you had a red telephone between Kennedy and Khrushchev, this no longer exists; and you have the

two nuclear forces, from NATO and the West and Russia, all the time on launch on warning. And launch on warning means there are

only a few minutes time, if one side perceives a launch, either

by intention or by accident, they have a few minutes, actually it's estimated three minutes' time, to respond or be eliminated.

So that shows you how extremely close we are to the danger of a global extinction of civilization. Because if this would happen, we would not exist as humanity. And I'm saying it with that gravity, to say that this calls all the more urgently, for a

different approach. And the different approach must be to move away from geopolitics and move in the direction of the common aims of mankind.

And it just happens to be, that the policies which are proposed by President Xi Jinping, which he calls a "win-win" policy, is exactly that. It's the idea, that with the New Silk Road, you have a policy where every country which participates in

it, will have a benefit for it. The New Silk Road, Maritime

Silk

Road policy by China is {not} a new imperial policy replacing the

Anglo-American imperial policy, but it is a completely new model

of the nations among nations, where the enormous example of the

Chinese economic miracle, which China was able to develop in the

last 30 years – you know, where China in {30 years}, developed as much as most industrial nations needed 100 or 200 years to

develop – and China is now offering to export that model and have other countries benefit in a similar way from that kind

of

economic miracle, which China did.

Can you move to the first slide?

So the world has changed since July last year, the summit of

the BRICS countries in Fortaleza in Brazil. And this is a

picture which was made at this occasion, showing the leaders of

Russia, India, Brazil, China and South Africa. And they basically

concluded a new strategic alliance – economic alliance, which

Prime Minister Modi characterized in the following way: He said,

“This is the first alliance of nations, which are not defined by

their current capacity, but by their future potential of

development.” And at another occasion, Modi said that the biggest

potential of India is, that 60% of its people are below 30 years

of age, and therefore, if they are well-educated and developed,

they can come to the help of other nations, which has demographic

problems, like Germany, for example.

What these countries did, is they concluded an enormous amount of economic treaties, of economic cooperation, including peaceful development of inherently safe nuclear energy, the development of fusion energy, joint space projects, space travel, and numerous other high-tech cooperation areas. Then, the next day, they met with the leaders of South America, the organizations of CELAC [Community of Latin American and Caribbean States] and Unasur [Union of South American Nations]. Then a little bit later they also had meetings with countries of ASEAN [Association of Southeast Asian Nations] and actually you have now a completely parallel system of economics, which is really going to be the infrastructure development of the world.

Now this here is an official picture of the New Silk Road and the Maritime Silk Road, which shows you the old Silk Road from Xi'an, actually it goes even farther to the west, Lianyungang, where the end of that Silk Road is on the China Sea, all the way through Urumqi, then Central Asia into Europe; and then Maritime Silk Road is actually connecting even Africa and much of the Pacific also into Europe. And this is modelled on the famous Maritime Silk Road of the 15th century, which connected the nations of the world already at that time.

Now, I want to very quickly say that this made us very happy, when Xi Jinping announced the New Silk Road in Kazakhstan in 2013, we jumped that high – you know, in the Schiller Institute – because we had promoted this idea. This was our proposal when the Berlin Wall came down, in '89, and the wall no

longer was there. So we said let's connect Paris with Berlin and Vienna, which is a triangular area of the size of Japan, and has the highest concentration of industrial capacity in the world; and let's make corridors to Warsaw, to Kiev, to the Balkans. And it would have been a perfect way to intervene. Unfortunately at that time, despite the fact there was a very good resonance, you had Bush Sr., you had Margaret Thatcher, and they had completely different ideas: They wanted to reduce Russia from a superpower to at Third World, raw materials-exporting country, and therefore they introduced the shock-therapy, instead, which dismantled the Russian industrial potential between '91-'94, to only 30% left. But then, when in '91, the Soviet Union collapsed, we connected this triangle, Paris-Berlin-Vienna, and we said: OK, now the Iron Curtain is gone, now we can have development corridors connecting the population and industrial centers of Europe with those of Asia, through corridors. And then we looked at the best geographical conditions. I should say, we were inspired very much by the railway program of Sun Yat-sen, the founder of modern China, who had developed a whole network of Chinese railways, and that went into this program. So, at that time we said let's look at the best geographical preconditions, and we found, not so accidentally, that the old Trans-Siberian Railroad and the old Silk Road, the ancient Silk Road, had the best geographical conditions to build such infrastructure. So at that point the shock therapy started to destroy Russia's economy, but we kept holding seminars – we had hundreds of seminars, in Europe, in United States, and then, eventually,

in Warsaw, in Budapest, in Moscow. And in '96 even in Beijing, where the Chinese government had responded to our proposal to all

the governments, to hold a big conference promoting the regions

along the Silk Road. And I was there as a speaker, but then came

the Asia Crisis in '97, and China, at that conference said, that

this will be the long-term strategy for China until 2010. But then the Asia crisis brought chaos and then the Russian GK0 crisis [in '98].

So in the mean time we kept working on this initial proposal which grew. And the latest of this, is this report: It's a 370-page study which is really the idea of connecting the world

through infrastructure corridors.

Now, here you see some of these projects, which are already being built, by the BRICS, by some of the other countries – for

example China is now building a transcontinental railroad from Brazil to Peru, this is letter A [on the map]. This has already

started – you know, Latin America does not have an infrastructure network! It is still in the colonial condition, where you have little railroads from the iron ore mountain to the

coast, but if you want to travel from Peru to Brazil, you have to

go via Miami. So this is the idea, to develop a continental railroad system.

Then number 1 there is the canal built in Nicaragua, it will be the second Panama Canal, which obviously is an extremely important project, which will mean that Nicaragua has a very good

chance to become an industrial country, with improving living standards of its population. Naturally the Greenies are going

crazy and they say there are two fishermen who have to be resettled. But, first of all, these people will be compensated, and secondly without infrastructure, there is {no} industrial development; without infrastructure there is not even agriculture, because without infrastructure you cannot transport and process food.

So then, naturally you have the Bering Strait, this number 2. This has been recently announced by Vladimir Yakunin, who is the head of Russian Railways. And he proposed (I don't think I have that slide), a fast train connection from London all the way through the Bering Strait to New York. A couple of years ago, Mr.

LaRouche and I participated in a conference in Moscow where the fathers of the Bering Strait Project were present. These were all older men over 80, and they said: "Oh, in 20 years, we can go with a maglev train from Acapulco through the Bering Strait to Mumbai, and this will be much faster than you can go by ship today," and they had a very pioneering spirit.

So this is very important because this connection not only would connect the transport lines of North America with those of Eurasia, but it would be absolutely crucial to open up the Arctic

Region. In the Far East of Russia you have all the raw materials which are in the periodic table of Mendeleev, and they represent

for the next 100 years a very important raw-material potential which will be important not only for Russia, but for Europe, for

the United States, for China, for Japan, for Korea. So this

will

be the way to develop it, because these raw-material are in permafrost conditions, and you have to build, you have to build

cities, which have a dome, because people have to live – you cannot live in permanfrost conditions like that, you have to have

a special way of developing it.

Now, I could go into many other projects – the Seikan tunnel between the Japanese islands does already exist, it connects the two important islands in Japan. Then the Bohai Tunnel will connect two Chinese cities and shorten the transport.

The brown line there, this is the actual Silk Road [Silk Road Economic Belt], which is now being promoted by China; this larger

gray line is the [21st-Century] Maritime Silk Road; but as you can see, it stretches all the way to Europe and into Africa.

Prime Minister Li Keqiang was several times last year in Africa,

and he proposed to connect all African capitals through a fast train system. And I know from many Africans, leaders and leading

politicians, they are very happy about that, because Africa right

now urgently needs development. And I think, if you look at the

horrendous refugee crisis, the people drowning by the thousands

in the Mediterranean, it makes it {so} clear that to bring development to Africa is the only way how you can overcome this

unbelievable tragedy. And if Europe would have a right mind, they

would join! You know, rather than sending the Triton boats to chase the refugees back, which is a complete moral bankruptcy of

Europe.

Now this is very interesting, because the big question always comes, "who should finance all of this?" As you know, already at the Brazil Fortaleza summit, the BRICS countries agreed, together with some of the other countries, to create new

financial institutions: the New Development Bank of the BRICS, the AIIB [Asian Infrastructure Investment Bank] was already founded in last October, but also a whole set of other banks. And it came from the idea, that when the Asia crisis happened in

'97, in which speculators like George Soros speculated against the currencies of countries like Korea, Philippines, Thailand, in

one week up to 60-80% downward, and these countries had no defense; so they concluded, "OK, we have to protect ourselves,"

so they created the Contingency Reserve Arrangement [CRA], which

is a pool of currencies of a \$100 billion, which will defend all

of the participating countries against speculative attacks.

Now, the AIIB, the New Development Bank, the New Silk Road Fund, the Maritime Silk Road Fund, the bank of the Shanghai Cooperation Organization [SCO Development Bank], and the SAARC [South Asian Association for Regional Cooperation] Development Fund, are all new banks which follow a completely different principle than Wall Street and the City of London, or Frankfurt,

for that matter. They say, we do not participate in speculation,

but we will use these funds only for investment in the real economy, into these projects. And this is urgently needed, because as you know, despite all of the quantitative easing of the Federal Reserve, and now [ECB President] Mr. Draghi, who are

printing money as if there would be no tomorrow, the money

does

not arrive at the industries! Because the banks, the speculators

prefer to keep the casino going, and this is actually reaching a

point where at the IMF annual spring meeting which just took place in Washington, the IMF itself put out a report saying that

we are facing a collapse {bigger} than 2008 with the collapse of

Lehman Brothers. And several economists from J.P. Morgan and other banks warned that you could have a simultaneous stock and

bond crisis, causing a meltdown of the system; or, if the Federal

Reserve would increase the interest rate only by a tiny, tiny amount it could blow up the whole derivatives bubble of \$2 trillion. And if the Troika and the ECB are pushing Greece out of the Eurozone, that could also trigger a collapse, because it

would not so much hurt Greece, but it would blow up the European

banks.

So therefore, the existence of these banks are de facto a lifeboat in the face of the immediate danger of a collapse.

Now, as you probably have noticed, when the question came, who would be a founding member of the Asian Infrastructure Investment Bank, which was already constituted last October, but

the date until which countries could join as founding members was

end of March [2015]. And the United States put a lot of pressure

on the allies, not to join; they didn't want Korea to join; naturally, they didn't want Europe to join, and they put maximum

pressure on Asian countries not to join. But then, it just so

happened, that the best ally of the United States, Great Britain, was the first European country to join, and that caused a kind of a dam break, and then Germany, France, Italy, Switzerland, Austria, and all the Scandinavian countries joined. And the actual founding members included 57 countries. And they basically participate in different degrees in this new bank, which obviously people realize that what China is offering with the economic cooperation in these projects, is much, much more attractive than to participate in more speculative bubbles which eventually will pop. So, this was from the founding meeting in October, already, but in the meantime, it become many more states.

Now, this is also very interesting, because this is a proposal which my husband made in 1975. It was called the International Development Bank, and it was basically the same idea as the AIIB, today, saying that the IMF and the World Bank

do not provide enough credit for Third World development. This was a proposal he made in '75, and it went into the final resolution of the Non-Aligned Movement in 1976 in Colombo, Sri Lanka, and it had the same idea as the AIIB.

The World Bank only spends per year \$24 billion for projects. But the actual requirement of the developing countries, is about \$8 trillion in the next years! So there is no way the World Bank can manage that, and this bank, on the other side, the AIIB, and the other banks will grow and will become more productive.

Now, this is very important because what the AIIB and the New Development Bank and this new economic system which is emerging represent, is something completely different than monetarism. Monetarism is the idea that you have to have maximum

profit, the real economy doesn't count; as a matter of fact,

you

all know, that if you have an industrial firm which lays off 10,000, the stock goes up! It doesn't make any sense. In the realm of monetarism, this is explained by the idea that the firm

becomes "more productive" because fewer workers work more, and therefore the profit is greater; but from the standpoint of the

real economy this makes no sense at all.

And it is exactly that philosophy which has caused the Troika to destroy Greece. What they managed to do is to reduce the Greek economy by one-third, to increase the youth unemployment to 65%, and people are extremely unhappy, not only

in Greece, but also in Italy, in Spain, Portugal and so forth.

What we propose, both the IDB and these new banks, is really going back to a completely different model. It's based on the idea of this man, whom you all recognize, I'm sure – he is Alexander Hamilton, the first Secretary of the Treasury of the United States. And he created, actually, the United States, by creating the National Bank and the credit system, because, what

he did, was after the War of Independence, the different states

in the United States were totally indebted. So he unified the United States by taking over the debt obligations of these states, and basically saying, it's no longer your business, we'll

take these debts as a Federal state, as a national state, and we

will transform that into a credit mechanism, only aimed at areal production.

And that was really the actual founding of the United States. And this idea of a credit system which is not monetarism, but it is the idea that credit can only be given for

future production in the real economy, not for speculation, that model was what made the United States a great industrial power. Because, despite the fact that some following Presidents then tried to dismantle it, the United States went back to it, again and again. It was the policies of John Quincy Adams; it was the policy of Abraham Lincoln with the greenbacks; it was the policy of Franklin D. Roosevelt. This is how Roosevelt brought the United States out of the Depression of the '30s by building the Reconstruction Finance Corp. which financed the New Deal, and that's how America got out of the Depression. And, also, it was the basis for the German Kreditanstalt für Wiederaufbau, the state bank, which help to finance the reconstruction and the economic miracle of Germany in the postwar period – which was modeled on the Reconstruction Finance Corp. So this is therefore, not something new. It's a tested model, it has always been the basis when there was progress in the real economy, as compared to the financial markets. I'm not talking about the financial markets, I'm talking about real production for the livelihood and the common good of the people. So the first step there, we have called for – Tom mentioned it – that we think it is an absolute matter, actually of war and peace, if we succeed to get the European nations {and} America to join with this “win-win,” all-inclusive, non-geopolitical system. And, as I said, the financial system of Wall Street and the City of London {is} about to blow up,

bigger

than 2008, and the only way how that can be avoided from leading

to a chaotic collapse, is by going back to the Glass-Steagall legislation which was introduced by Franklin D. Roosevelt in 1933, which was his answer to the collapse of '29-'33 period. And he separated the banks, by making the commercial banks separate from the investment banks, so that the investment bank

could not have access to assets of the commercial banks.

And this exist from 1933 until 1999 in the United States, and in Europe you had practically the same thing, because you had

a very regulated banking sector. But the Wall Street forces did

not like it, because naturally it reduced their profit, so they

worked very hard to eliminate it, which they were able to do in

1999, and the whole super-expansion of the speculative area only

occurred after this law was eliminated. And the good news, is that there is a right now a Presidential candidate in the United

States, who has said that his first act if he would move into the

White House, would be to reintroduce this Glass-Steagall law: And

that is the former Maryland Gov. Martin O'Malley, about whom many

papers are writing that he has a very good chance to take the Democratic nomination, because many people think Hillary Clinton

has made too many compromises with bad policies, when she was Secretary of State. But, O'Malley is not alone, but you have a whole bunch of people around him, who say the United States must

go back to being a Republic; it must go back to putting the common good above the interests of Wall Street. And that is really the “to be or not to be” question of the whole world. Now, if this reorganization would take place, then, the United States could easily join with the BRICS countries in such efforts as the AIIB and other such things. And, as you know, the Greek government has also demanded that there is no way how they can pay their debt, because as you know, of all the rescue packages which went to Greece, only 3% of that money remained in Greece, while all the rest really went to the European banks. And therefore, to demand that Greece should pay back these debts, it’s just impossible! And the Greek government has made the point that they want to have a European Debt Conference, like Germany in 1953, without which the German economic miracle would never have taken place. So if this all happens, and that could happen in the short term, Europe could easily participate in that.

Now, I just want to say, the ancient Silk Road was not only an exchange of silk, and porcelain, and paper, printing, gunpowder, and many, many other goods, but much more important than that, it was an exchange of ideas and technologies: Silk making is more important than silk; how to print books is more important than the book. So the ancient Silk Road was an extremely important exchange of goods and culture, and ideas, and understanding among people – and so will be the New Silk Road, just with modern means.

Now, if you go back to the picture, this is why we have said, “The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge” where we have the camels, sort of symbolizing the old Silk Road, and

here

you see a maglev train, and here you see a rover on the Moon, to

give you an idea that the exchange of technologies and goods in

the modern world will be the most advanced technologies to the benefit of all of mankind.

So going back to the problem here, is, obviously, if you look at that map, you see, these are the deserts of the world:

A very broad desert band which goes from the Atlantic coast of Africa, through the Sahara-Sahel zone, the Arab Peninsula, the Middle East, all the way to China. And that desert is growing. It's expanding. And then you have the desert in the West of the

United States, which is right now ruined by a big drought in California, in Texas, in all the states west of the Mississippi;

and naturally, Brazil has a drought.

In the United States this is very severe. Here you have a global water scarcity map; here you have the water stress indicator. In the United States, just to mention that, Governor

Brown of California has just announced that the water consumption

will be cut by 25% up to 36%! Now that is the death to Californian agriculture; in the south of California, for example,

in the Central Valley, in this region, 40% of the entire agriculture of the United States is produced, and this is now being completely destroyed. Here you see, this is a former reservoir, which is almost dried up. This is the snowpack: in 2013, it was relatively, a lot of snow, and last year, no snow,

so the drought is expanding, and obviously, to cut consumption means you kill people. I mean, you cannot cut water – where should these people go? There are already cities and towns

where

people are – it's not just not watering their lawn – it's taking public showers, of getting water rations, and then eventually people have to move away, because if there is no water

there is no life. There were already herds being transformed, of

hundreds of thousands of head of cattle, and the idea to just accept that, and as Governor Brown said, "California historically

has only a carrying potential of 400,000 people," is ridiculous,

because there are presently 39 million people living in California! And the idea to say there's only room for 400,000 is

completely ahistorical about what is the role of human beings, who differentiate themselves from animals by being able to increase the living capability for more people by improving productivity, by transforming the industry, the infrastructure,

and in that way, developing the planet.

So obviously, China has taken a completely different approach. Here you see, China is actually the only country which

has taken a very big water diversification: There is on the one

side, the Three Gorges Dam, which is now producing, I think 22 gigawatts of electricity per year, and it has eliminated flooding

which killed many thousands of people in the past; and even more

important, is the water diversification project from the southern

area of the Yangtze River through a Northern Route into the Yellow River and the desert area of China; and the Middle Route

to the region around Beijing.

So this is actually a model which is now being followed by Narendra Modi for India, who just agreed to make gigantic water projects to tame the water coming down from the Himalayas, and also making canals out of 101 Indian rivers.

Now, what most people don't consider is, that water is not a natural resource like iron ore, or gold, or whatever: You can't use up, because water is organized in global cycles, where 90% of the precipitation rains down over the ocean, only 10% rains down over the land. And that water, the Sun causes evaporation, this leads to cloud formation, and then the water rains down, and it is human activity, which can make these cycles more efficient. It's not just, that it rains down over land and then flows back into the ocean. You can use it in agriculture, you can use it in industrial production, you can use it in other urban activities, and it is actually the ability of man to make that more efficient.

Here you see a very interesting comparison – you see here the water diversion of the United States. Even though the water diversion of China has started much more recently, it's almost double, which shows you the completely different philosophy. This is a very important project, which is part of the approach to fight the desert, and this is the Lake Chad Transaqua project, which is the idea, that you could eliminate a lot of the drought in the Sahel zone and around Lake Chad by bringing some

of the surplus water from the headwaters region of the Congo on the one side, through rivers and canals into Lake Chad, which has been reduced to less than 10% right now; and also through a second canal along the Nile to increase the agricultural land in Africa tremendously. And also now to bring real development to these countries, without which you will have more people running away from Boko Haram, which is now at Lake Chad and Nigeria. And without a real development perspective, there is no way how you can contain these projects.

Human beings are the only species, which can improve the conditions of mankind again and again and again, and the last 10,000 years, or 20,000 years since the last Ice Age, just think, what an enormous development mankind has made. We have increased the population potential of the Earth from about 5 million at most, to presently around 7 billion. This is due to the fact that man, unlike animals, can make new discoveries, discovers the universal principles of our physical universe, and think things, which have never been thought before.

Therefore, the attack on the water crisis is not just a question of using the aquifers, because the aquifers can – they replenish, but this goes much too slowly. It's not only re-diverting the rivers, dams, but it's especially influencing the global cyclical process of water. There is a relationship between what happens in our Solar System and the rain. Because the Sun, which shines on the oceans, causes evaporation, but the

Sun is not the only solar impact on the weather; it's also the cosmic radiation, which comes from our galaxy, which leads to cloud formation, ionization of moisture, and therefore to rain.

That is not just something where we have to wait passively until

it happens, but we can study, for example, what is happening in

our galaxy, which influences the weather, and then understand better, how we can create more water.

Here, you see our Solar System in a 32 million year cycle, moving along the Milky Way. The Milky Way is basically a flat plateau, in which our Solar System is moving up and down in cycles, and you have a complete change in the weather patterns,

which comes from the position of our Solar System in our galaxy.

I'm not saying, that we know everything about that yet. We know, that there is a lot of connection between the Solar System,

the galaxy and the weather patterns on our Earth, and I can assure you, that if you look at the long-term changes in our weather patterns, then {these} things are a lot more important,

than whatever you use in your little car as CO₂ production.

Because these are forces, which are of a completely different magnitude, and naturally, the climate is changing, but galactic

processes are really what is the cause of it.

Anyway, the idea of using cosmic rays and ionization of moisture is already successfully being done by Israel and by some

of the Gulf States; Russia is doing a lot of research on this, and this is, what we have to do. The reason, why I'm saying this,

is, the Silk Road is not just building railways from Dunhuang to

Lisbon or wherever; it's not just building roads, it's not just building canals. The modern Silk Road, the New Silk Road is, exactly as the old Silk Road was, {an exchange of ideas, of technology, for the common good of all.}

Obviously, today the big challenges are world poverty, are the danger of war, are the danger of water scarcity, which could become the reason for new wars. So the New Silk Road – and this is what we understand with it, and I'm sure that our Chinese friend will show his perspective – but that is the philosophy, which we have taken as a basis in our approach, that the New Silk Road is {a vision}, of how humanity can move away from geopolitics and the stupid idea that we have to fight over scarce resources, that we have to create wars because we don't like another system, that we have to eventually self-destruct, but that we have to make the evolutionary jump to the idea of the common aims of mankind and to define the next phase of evolution in the interest of all.

If you look at this, the Deputy Prime Minister Dmitry Rogozin of Russia just two days ago, pointed to the fact, that the BRICS countries are all space travelling nations. China is the leader in space travel. When China in December 2013 landed the Yutu rover on the Moon, with was the idea, that in a few missions later, I think it was in 2017, this Yutu – “Jade Rabbit” – that they will bring back helium-3. Helium-3 is an isotope, which is actually a fuel for fusion power. It's much more efficient than deuterium or tritium, because with this heavy deuterium and tritium in the fusion process, you are still using turbines, and you use turbines to create electricity in the old

way. But with helium-3 you can directly gain electricity from the physical process of fusion power, and therefore, naturally, the energy efficiency is much, much higher. And once we have fusion power, for example, this will create for the first time energy and raw materials security for the Earth. Energy security, because on the Moon, you have several tons of helium-3, which will be sufficient for many tens of thousands of years of energy security on the Earth; and raw materials security, because with the high heat of the plasma torch, you can take any waste, including nuclear waste, including waste in your household, and turn it back into isotopes, which you then can reconstruct and make new raw materials.

So this is the vanguard of where mankind must go, and China has made that its national pride. And China, contrary to Germany, which is very stupid with respect to energy – you know, this stupid exit from nuclear energy without having an alternative, is completely crazy – but China has basically created a situation, where they are in the right position to solve this problem, and Rogozin, the Deputy Prime Minister of Russia, has said, that the BRICS countries will cooperate in space to solve these problems.

So this is extremely important, because if mankind makes that jump to not have war as a conflict resolution, which in a time of nuclear energy, it should be obvious that we must move to a different regime, that we must define the common aims of

mankind, that which is, – if you have seen these pictures with astronauts and cosmonauts and taikonauts, they all report the same: When they are in space and look at our little planet, this

blue planet, they realize that there are no borders. They also realize that our planet is extremely small in a very big Solar System, in an even bigger galaxy, and there are {billions} of galaxies. So, there are dangers from space, like cosmic radiation, like asteroids; there are all kinds of dangers, which

we don't manage right now. But if we don't want to have the same

fate as the dinosaurs, who became eliminated 65 million years ago, because probably a meteorite hit the Earth and created so much cloud cover, that all the vegetation stopped, and then the

dinosaurs, and 96% of all other species were eliminated; if we as a creative species, {are} really the creative species, we should put our efforts together and defend against common dangers

to our planet, common dangers to our civilization, and unite. And there is no better image for that than space collaboration.

This whole question also has a philosophical dimension.

Because people think, China is just doing an imperial expansion,

they want to have their interests. Well, I have the deepest conviction that what is working in China right now, especially with President Xi Jinping, {is} the 2,500-year-old Confucian tradition in China. And I go even so far to say the Chinese people have Confucius in their genes. Confucius was a philosopher, who reacted to a historical period in China, which

was characterized by war, by great unrest, by turmoil. And he developed the Confucian philosophy, which is beautiful. I can only advise you, in case you are not doing it, study Confucius.

Because Confucius has this idea that there must be harmony in the world, on the planet. And that, for example, the best way to have harmony is, there is one key notion, which is {li}, which is the idea, that each person, each nation, should take its proper place, and develop in the best possible way, and then you have harmony. Because if everybody develops their creative potential and their best maximum capacity, and takes the development of the other as their own interest, and vice versa, then you have peace. And that should also be based on the other notion of {ren}. {Ren} basically means the same thing as love, or {agapē}, or the Christian idea of charity. And it happens to be that these ideas are also in the European best tradition. There is a very important philosopher of the 15th century, called Nicolaus of Cusa, who was the founder of modern science, the founder of the modern nation-state, and he was very important: He broke through the barrier from the Middle Ages to modern times. Because he was actually the person, who brought the Council of Florence into being by first finding handwritings in Byzantium, which were then the basis for the unification of the Orthodox Church with the Roman Church; but when he brought the Orthodox delegation in 1453 to the Council of Florence, he had a stroke of genius: He said, now, I am thinking something, which no human being has ever thought before. He then wrote his {De Docta Ignorantia}, and he developed this notion

of
the coincidence of opposites, the {coincidentia oppositorum},
which was the idea, that the One has a higher quality than the
Many, and that the human mind is capable of synthesizing some
hypothesis, which gives you a deeper insight into the laws of
the
universe, into Classical art – in other words, it's the
creativity of the human mind, which is the driving force in
the
development of the universe. And that's for example, what the
Russian philosopher Vladimir Vernadsky called, that the
creativity of man is a geophysical force in the universe. Now,
what he did basically, is to say – he didn't say it in this
way,
but the effect of it was – that in order to move away from the
Middle Ages, from the Scholasticism, from the Neo-Peripatetics
and the Aristotelean ideas, you had to basically break with
the
axioms of the Middle Ages thinking, and that you had to create
something basically completely new, a new method of thinking.
And I'm saying, that with the New Silk Road, we have to do
exactly that: We have to break away from money, greed,
monetarism, all of these things, which really are a decaying
culture. If you look at the European, American, Western
culture,
it {is} a decaying culture. Just look at the youth culture.
Look
at what our young people watch in terms of pop music, video
games, the violence, just the popular entertainment has become
really degenerate. And we have to break with that, and we have
to
combine the New Silk Road economic model – which I did not go
into so much today, because I already spoke about it two
months
ago here in Copenhagen – but we have to break with the whole
axiomatic of globalization and basically go for a New
Renaissance, a new cultural renaissance of thinking, which

will

build on the best traditions of each country: on Confucianism, on Vedic tradition of India, on Avicenna [Ibn Sina], and other thinkers, Al-Farabi, Abu Al-Kindi in the Arab world; in Europe,

the great Classical music tradition, the Italian Renaissance, the

German Classical music. We just have to take the high points of

all civilizations, and study that, and start to love the culture

of the other countries, and then we will create out of this a completely New Renaissance, which will bring mankind into a completely new phase of evolution.

Because I do not believe, that the present condition of mankind is, what we are here for! We are not here to kill each other; we are not here to eat caviar, until we have it coming out

of our ears. We are here to be creative! We are here to discover

the laws of the universe, to write beautiful poems, to write beautiful music, to celebrate the creativity of civilization.

And

I think, that the idea of man in space, man going into the next

phase of the evolution of man, is really what will get us out of

this crisis. So that is, what the New Silk Road is all about.

[ovation]

Leder 30. april 2015:

Verden har valget mellem to systemer

I en helt ekstraordinær uge, hvor Helga Zepp-LaRouche talte ved tre, betydningsfulde »Ny Silkevejs«-konferencer i Europa, indledte hun sin tale til Cultural-Business Dialogue i Baden-Baden den 25. april på følgende måde: »Rent strategisk må vi tage to fuldstændigt forskellige systemer i betragtning.«

»Det ene system er baseret på geopolitisk ekspansion og på maksimering af profit for de få. Skulle dette system blive det fremherskende, kunne det føre til den menneskelige arts udslettelse.

Lykkeligvis, ... er et fuldstændigt parallelt, økonomisk og finansielt system vokset frem siden sidste juli, et system, der bestemt ikke er uproblematisk, men som har en radikalt anderledes orientering; og som rent faktisk er baseret på fremtiden og på menneskelig kreativitet.«

Dette er BRIKS' og deres allierede landes system. Det oligarkiske system domineres af City of Londons finansielle imperialister og truer med global affolkning og atomkrig. Se på situationen i Yemen – det seneste udbrud af krig med folkemord til følge, som er støttet af præsident Obama, i Mellemøsten og Nordafrika – hvor Røde Kors rapporterer, at 12 millioner af de i alt 20 millioner yemenitter, der nu udsættes for bombardementer og total blokade af Saudi Arabien, Qatar og Den amerikanske Flåde, mangler »sikkerhed for fødevarer«, eller mangler mad i det hele taget. De fleste mangler nu også vand, som ikke engang kan pumpes op, da der hverken er brændstof eller elektricitet. Dette sker samtidig med, at mange tusinde mennesker drukner i Middelhavet, mens de forsøger at flygte til Europa fra terroroperationer, der er

sat i gang af Obamas og Camerons krige i Libyen, Syrien og Irak.

Se dernæst på den storstilede, næsten omgående og fuldt ud samarbejdende respons fra Kinas og Indiens side – BRIKS – til jordskælvskatastrofen i Nepal, en respons, der omfatter den kombinerede udsendelse af hærenheder fra begge BRIKS-magter for genopbygning, og Indiens ekstraordinære løfte om 10 mia. dollar til genopbygning af infrastruktur i et lille land.

Sammenlign Obamas Trans-Pacific Partnership (TPP) – der i den grad er et svindelnummer fra Wall Street, at det er blevet en grundsten for den næste præsidentkandidat fra hans eget parti – med de seneste ti års serier af faktiske handelsaftaler mellem Kina, ASEAN-landene og Sydkorea. Det har resulteret i ekstraordinær vækst i den interne, asiatiske handel med varer i løbet af dette tiår.

Eller betragt engang den bolivianske præsidents ekstraordinære forpligtelse over for sin nation til at »frembringe idéer, eksportere idéer og skabe et videns- og videnskabssamfund«. Bolivia har omgående orienteret sig mod BRIKS-alliancen og har været blandt de lande på kontinentet, der har oplevet den hurtigste, økonomiske vækst.

Vi bekæmper to af det London-centrerede, oligarkiske systems fascistiske marionetter i USA, præsident Barack Obama og Californiens guvernør Jerry Brown. »Brunskjorte« (»Brownshirt«) konfronteres med modstand fra kommuner og selskaber i hele Californien mod hans påbudte nedskæring af vandforbruget på 25 %; nu har han anmodet om, at lovgivningsmyndigheden udsteder bøder til indbyggere eller erhvervsforetagender på 10.000 dollar pr. dag for ikke at opgive deres forbrug af ferskvand – når der er et helt ocean fuld af vand ud for statens kyster. Når LaRouche-bevægelsens politiske aktivister meget ligefremt mobiliserer indbyggerne til at »sætte denne nazist [Brown] i spjældet«, har disse aktivister fået en dynamisk respons fra Californiens borgere.

Obama er gået i en fælde med sit planlagte »TPP«-angreb på Kina og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), som har udviklet sig til et angreb på hans eget parti på vegne af Wal Street. Der er en intern revolte imod ham og planetens ressourcer generelt, for at besejre ham. Tiden er inde til at tvinge denne Londons marionet bort fra embedet.

Europa: Udvid operationerne til redning af bådflygtninge

23. apr. 2015 – Embedsfolk i FN's Flygtningehøjkommissariat (UNHCR) har kritiseret, at EU har nægtet at forlade sin politik med et politi til beskyttelse af grænserne, »Triton«, og i stedet erstatte det med en bred operation til redning af bådflygtninge, lige som Italiens tidligere »Mare Nostrum«-politik. Sidstnævnte tiltag, der blev vedtaget af Italien på højdepunktet af flygtningestrømmen over Middelhavet for et år siden, finansieret med blot 9 million euro om måneden, blev droppet efter anmodning fra resten af EU, der genfortolkede flygtningeproblemet som en potentiel sikkerhedstrussel mod Europa og hævdede, at terrorister ville snige sig ind under dække af at være flygtninge.

Under »Triton«-politikken holder havpatruljeringen sig for langt væk fra de nordafrikanske kyster til kunne stå til rådighed de steder, hvor bådene synker, og flygtninge kan derfor ikke længere reddes i tide. I løbet af det seneste år har 220.000 klaret turen til Europa, mens flere end 20.000 er druknet – og dette tal stiger hastigt, med ulykken den 17. april på havet ud for Libyens kyst, hvor 900 druknede, og kun 24 blev reddet.

Ruth Schoeffl fra UNHCR's afdeling i Wien fordømte i går den tyske indenrigsminister Thomas de Maiziere som kynisk for hans synspunkt, at redning af flere flygtninge også ville gøre det muligt for flere terrorister at komme ind i Europa: »Antyder det, at vi hellere skal lade folk drukne?« Den idé, der også er blevet drøftet i EU, at man skal skabe interneringslejre til flygtninge i Nordafrika, blev afvist af Schoeffl som absolut ikke levedygtig i den nærmeste fremtid i et ustabilt land som Libyen, og som en dårlig politik med at låse flygtningene inde et eller andet sted for at holde dem ude af Europa. Antallet af flygtninge er endda vokset under »Triton« i forhold til »Mare Nostrum« tidligere, hvilket viser, at EU ikke har taget hensyn til det voksende antal konflikter, der oprindeligt skaber disse flygtningestrømme, tilføjede Schoeffl.

Sarah Kahn fra UNHCR's Libyen-afdeling i Tunis, som var nødsaget til at flytte dertil fra Tripoli pga. den ukontrollerbare situation i Libyen, krævede også en udvidet politik for redning af flygtninge og advarede om, at antallet af flygtninge, der vil forsøge at komme over Middelhavet, vil vokse betydeligt hen over sommeren, hvor havet er roligere end nu.

Foto: Skyllert op på tilfældighedens strande?

Anvis NATO's skibe en ny mission:

Red bådflygtninge i Middelhavet

20. apr. 2015 – Blandt de umiddelbare nødforanstaltninger er et forslag i den tyske avis *Tagesspiegel* i dag konstruktivt: Den tyske marine, såvel som andre NATO-staters marine, der i øjeblikket opererer i Middelhavet, kunne beordres til at udføre effektive redningsaktioner for at redde bådflygtninge. Tyskland har to fregatter, Hessen og Karlsruhe, der kunne rumme hundreder af flygtninge, og som ledsager har de specialfartøjet Berlin, der er et hospitalsskib. Denne tyske marineenhed opererer for tiden frem til juni måned i sammenhæng med NATO-øvelsen »Aktiv Indsats«, der oprindeligt blev anvist til at overvåge og kontrollere for terrorister – dette mandat går tilbage til 11. september 2001 og har, iflg. mange eksperter, mistet sin mening; derfor kunne missionen med lethed omdirigeres til noget nyttigt, som at redde flygtninge på havet.



I mellemtiden overvejer EU at lancere en operation til havs for at ødelægge flygtningesmulernes værk i Libyen, i den hensigt, at flygtningene kan forblive »i sikkerhed« på nordafrikansk jord, og så give dem nødhjælp der. Internationale hjælpeorganisationer skønner, at op imod 1 million flygtninge, overvejende afrikanere, nu kommer til de libyske kyster hvert år. Henved 220.000 siges at have klaret turen til det sydlige Europa over Middelhavet, mens andre 20.000 er druknet, eller i realiteten er blevet druknet, i mange tilfælde. Denne menneskesmugling over Middelhavet siges at indbringe de umenneskelige forbrydere, der er involveret i den, en høst på 10 mia. dollar om året. Der er ingen forlydender om de banker, hvor de indsætter deres blodpenge.

Titelfoto: Redningsaktion i Middelhavet for 3 dage siden.

RADIO SCHILLER 20. april 2015: Flytningekatastrofen er vores ansvar

Med formand Tom Gillesberg

POLITISK ORIENTERING den 5. marts 2015 v/ formand Tom Gillesberg: Gå ikke ned med den vestlige Titanic!

Med formand Tom Gillesberg

Politisk Orientering v/formand Tom

Gillesberg, 5. mrs. 2015:

Gå ikke ned med den vestlige Titanic!

Der er nu ved at blive skrevet et nyt kapitel i historien om menneskets storhed og fald, eller i hvert fald snublen, inden vi forhåbentlig får menneskets genrejsning og storhed i en snarlig fremtid. Vi befinder os på et afgørende punkt, hvor det, som vi længe har talt om, er nødvendigt med et paradigmeskifte. Den autopilot, som den vestlige verden bliver styret efter, både finansielt og strategisk, fører på begge områder til en total katastrofe selv på den relativt korte bane. Det bliver mere og mere åbenlyst dag for dag, og det er derfor spørgsmålet, om det kan få nok personer i ledende og ansvarlige positioner til at erkende den forestående katastrofe og i tide være med til at få kursen lagt om.

Det er lang tid siden, at det vestlige finanssystem i lighed med Titanic sejlede på et isbjerg. Der har været mange ulykkelige kollisioner gennem tiderne, men i 2007-2008 ramte man i hvert fald et kæmpe isbjerg, men i stedet for at gøre redningsbådene klar til at blive sat i søen og forberede sig på at redde, hvad reddes kan, så har man hugget redningsbådene op for at kunne fyre ekstra op i kedlerne. Når vandet fosser ind på underdækket, så kan det jo godt sænke tempoet, Titanic sejler med, men i stedet for at løse problemerne, så ville man bare have mere fart på skibet, koste hvad det vil.

Når så andre skibe har nærmet sig den synkende, vestlige skude og tilbudt deres hjælp, så har vesten i stedet klargjort store kanoner på dækket, der kan sænke de skibe, som f.eks. BRIKS-samarbejdet, der forsøger at tilbyde vesten en hjælpende hånd, men som svar får krig og vestlige forsøg på regimeskifte, der kan lede til en underkastelse ind for den vestlige overhøjhed. Man accepterer intet alternativ til den politik, der bliver

udstukket på Titanic. Som en fransk konge engang udtrykte det: "Après moi, le déluge". Hvis vi ikke har magten, kan det hele være ligegyldigt. Så kan verden, og menneskeheden, lige så godt gå under.

Natten mellem den 27. og 28. februar blev Boris Nemtsov myrdet i Moskva. De fleste kunne nok ikke nævne navnet, hvis ikke det var, fordi mordet på ham har været forsidestof i de vestlige medier i mange dage, hvor man kaldte ham lederen af den liberale opposition i Rusland og en trussel imod Putins regime. Hans betydning er nok blevet overdrevet en del, for en opbakning fra 40-50.000 mennesker ud af en befolkning på over 140 millioner er ikke specielt imponerende, og udgjorde da heller ikke, på trods af, hvad visse medier siger, nogen form for trussel imod Putin.

Meningsmålinger siger, at omkring 87 % af russerne støtter Putin som præsident, 2 % ved ikke, hvad de mener, og 11 % støtter ikke Putin, fordi de mener, at han er alt for blødsøden over for Vesten.

Det første, som alle, der ved, hvad der foregår i Rusland, konkluderede, var, at det i hvert fald ikke var Putin, der stod bag mordet. Ikke desto mindre udtalte USA's præsident i en officiel udtalelse i forbindelse med mordet på Boris Nemtsov, at "Putin er ansvarlig for at forværre borgerrettighedsklimaet i Rusland". I lighed med de fleste vestlige medier, så fremstillede Obama det, som om Putin var ansvarlig for mordet uden dog at sige det direkte, og uden på nogen måde at føre bevis for sin påstand eller forsøge at sandsynliggøre den. På samme måde, som man konstant giver indtryk af, at konflikten i Ukraine udelukkende skyldes en utidig indblanding fra Putins side.

Dette er en alvorlig sag, for det sker på baggrund af, at vi har haft en proces, hvor Tyskland og Frankrig i samarbejde med Rusland har forsøgt at deeskalere situationen i Ukraine og forhindre, at kampene mellem de ukraineske styrker under

kontrol fra Kiev og de pro-russiske rebeller i Østukraine, der ønsker øget selvstyre, eskalerer yderligere gennem vestlig militær hjælp fra USA til Kiev, og en fremtidig direkte konfrontation mellem USA og Rusland på ukrainsk jord.

Mens der har været våbenhvile og en fredsproces i gang i et samarbejde mellem Merkel, Hollande, Putin og Ukraines præsident Poroshenko, så har Storbritannien og USA gjort alt, hvad de kunne, for at underminere og smadre muligheden for fred og i stedet presset på for en eskalation af krigen. Deriblandt diskussionen om at sende våben fra USA til Ukraine.

Hver gang presset for en konfrontation med Rusland er ved at miste momentum, og folk i Europa spørger sig, hvorfor man skal have ødelæggende og selvdestruktive sanktioner imod Rusland, så sker der noget dramatisk, der lige kan bevise, at vi må stå fast og komme efter ham Putin. EU kunne ikke være blevet enige om sanktionerne imod Rusland, hvis det ikke var, fordi et Malaysisk passagerfly meget belejligt blev skudt ned over det østlige Ukraine. I de vestlige medier kunne man læse, at det selvfølgelig var rebellerne, der stod bag, og at det i virkeligheden var Putin og hans våben, der var ansvarlige. Anklagerne førte til, at man fik sanktionerne imod Rusland vedtaget, men efterfølgende forsvandt sagen, og der er stadig ikke blevet fremlagt nogen form for beviser for, hvem der stod bag nedskydningen. De mange indicer på, at det i virkeligheden var Ukraine, der skød flyet ned, er ikke noget, man har lyst til at beskæftige sig med.

På samme måde forsøger man nu at bruge Boris Nemtsovs blodige skjorte til at forsøge at destabilisere Rusland og komme efter Putin. En række efterretningseksperter er derfor kommet ud i offentligheden og har påpeget, at det ikke blot er en absurd tanke, at Putin skulle have stået bag mordet, men at likvideringen af Boris Nemtsov blev iscenesat og udført på en bestemt måde, der havde til formål at ramme Putin. Så kunne man veksle en upopulær og utroværdig russisk oppositionsleder, der ingen trussel var imod Putin, til en blodig skjorte, man

kan hænge om halsen på ham.

Den franske økonom og Ruslandsekspert Jacques Sapir kom på sin meget læste internetblog www.russeurope.hypotheses.org med en detaljeret analyse af sagen den 3. marts med titlen: "Hvem fabrikerede beviserne imod Vladimir Putin?". I analysen slår Sapir fast at drabet på Nemtsov var en decideret likvidering, hvor han blev skudt ned bagfra med minimum 8 skud. Men likvideringen forbrød sig imod en lang række ting, der normalt kendetegner en sådan likvidering. For det første er nedskydning bagfra en meget usikker metode, da man jo så ikke kan være helt sikker på ofrets identitet, med mindre Nemtsovs ukrainske veninde, der var ved hans side og slap uskadt fra begivenhederne, blev brugt til at bekræfte Nemtsovs identitet.

Sapir fortæller, at den klassiske likvidering foregår ved ofrets bopæl, når han kommer eller går, ikke på et meget offentligt sted midt i Kreml. Den anden oplagte mulighed var, da Nemtsov lidt tidligere havde forladt en restaurant. Der havde man et klart blik på Nemtsov og en gylden mulighed for et direkte og dræbende skud. Sapir konkluderer derfor, at morderen tog en meget stor risiko ved at skyde Nemtsov ned bagfra, hvor det kræver stor øvelse at påføre ofret et dræbende skud, men til gengæld opnåede en maksimal, propagandistisk effekt ved at begå mordet på gaden midt i Kreml. Når man så bringer billeder af gerningsstedet, så ser man Moskvas symboler på billederne, og man kan let hævde, at det må være Putin, der står bag.

Han pointerer også, at man skal bide mærke i, at Nemtsovs ukrainske veninde kunne forlade drabsstedet helt uskadt. Man kunne jo tænke sig, at hun også ville blive likvideret, så hun ikke kunne udpege potentielle gerningsmænd. Hun skyndte sig efter mordet at tage hjem til Ukraine, og det er uklart, hvilken rolle hun egentlig spiller i historien, og om der eventuelt er en ukrainsk involvering i hele sagen. Nemtsov var tidligere involveret i en række russiske regeringer i 90'ernes katastrofale russiske politik og har siden 2004 været rådgiver

til regeringerne, der blev bragt til magten i Ukraine ved den Orange Revolution. Der var mange, der havde et ondt øje på Nemtsov, inklusive ekstremistiske elementer, der direkte havde truet ham på livet.

Men at man så tydeligt forsøger at gøre Putin ansvarlig for mordet, og det faktum, at den amerikanske præsident personligt deltager i tilsmudsningen af Putin, er en alvorlig affære. Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche sagde i en officiel udtalelse, at dette må være dråben, der får bægeret til at flyde over. Man må få afsat Obama som præsident, inden tingene eskalerer yderligere og verden befinder sig i en altødelæggende atomkrig, for hele sagen afslører en tydelig intensión fra Obamas side om, at han og USA under hans ledelse er ude efter Putin og Rusland, uanset prisen. Det tyder også på, at USA har tænkt sig at fortsætte med at være direkte involveret i Ukraine, sandsynligvis med leverancer af våben, for hele den nuværende krise i Ukraine begyndte jo som bekendt, da man i februar sidste år gennemførte et statskup imod den siddende folkevalgte præsident i Ukraine. Statskuppet var iscenesat af Victoria Nuland, USA's viceminister for europæiske anliggender, som den dag i dag er en afgørende faktor i at sikre fortsat krig i Østukraine, og at man kan bruge Ukraine som en rambuk imod Rusland, og alt tyder på, at Nuland opererer på direkte ordre fra Det Hvide Hus.

Mordet på Nemtsov er en del af et mønster. Den 19. januar blev statsanklager Alberto Nisman fundet død i sin lejlighed i Buenos Aires. Nisman havde uden held gennem lang tid forsøgt at skade den argentinske præsident Cristina Kirchner gennem at anklage hende for at have forhindret, at man kunne afsløre, at det måske var Iran, der stod bag et terrorangreb på et jødisk kulturcenter i Buenos Aires i 1994. Nisman havde i lighed med Nemtsov mistet sin nytteværdi i levende live, for han stod frem for at skulle fremlægge sine "beviser" for sine påstande, og der var ingen substans i dem. Gennem, at han i stedet begik selvmord under suspekter omstændigheder, så kunne man bruge

hans død til at køre en massiv kampagne imod Kirchner gennem at spekulere i, at hun stod bag mordet, og måske få startet en farvet revolution i Argentina, der kunne sikre det regimeskifte, som finansverdenen, Storbritannien og USA ønsker der. Det har i hvert fald ikke skortet på medieskriverier om sagen, og penge og støtte udefra til at fjerne præsident Kirchner.

Kirchner har udtalt, at hun selv stiller spørgsmålstegn ved, om Nisman begik selvmord, for han var for visse efterretningskredse mere værd død end levende. Nismans store dossier er efterfølgende blevet gennemset af en dommer, der hovedtryste måtte meddele, at der ingen substans er i det, bortset fra mudderkastning mod præsidenten.

Problemet med at lave nye, farvede revolutioner som dem, man så fremgangsrigt iscenesatte med vestlig støtte gennem et hav af NGO'ere i Ukraine, Georgien og andre steder, er, at de lande, man anvender dem imod, nu er blevet opmærksom på, hvordan det foregår.

Det gælder også Brasilien, hvor man har forsøgt at bruge undersøgelser af korruption i det statslige brasilianske olieselskab Petrobras til at igangsætte en kampagne for at få afsat præsident Dilma Rousseff, der netop blev genvalgt for et par måneder siden. Hun er netop blevet rensset for anklager om at have været involveret, men ikke desto mindre vil man fra vestlig side forsøge at bruge sagen til at skaffe sig af med hende, eller i det mindste svække hende.

I England er det ikke mere end to uger siden at Malcolm Rifkind, der tidligere var både britisk forsvars- og udenrigsminister, blev tvunget til at træde tilbage som formand for det britiske parlaments efterretnings- og sikkerhedsudvalg. Rifkind var i stigende grad bekymret over den vestlige konfrontationspolitik over for Rusland og var en af få røster, der efterlyste et skifte i politikken. I stedet kom der et skifte i hans personlige situation, da han blev

narret i en fælde af britiske journalister, der udgav sig for at være kinesiske forretningsfolk. De ville gerne betale Rifkind for, at han skulle hjælpe dem i kontakt med britiske ambassadører, og det ville Rifkind gerne. Belønningen var dog i stedet store forsideartikler med Rifkinds tilbagetræden som konsekvens.

Med i sådanne iscenesatte begivenheder, f.eks. mord og blodige skjorter, som man kan hænge om halsen på sine modstandere, forme offentlighedens billeder af, hvad der foregår, og efterfølgende bruge til at skabe et politisk skifte, bør også regnes de blodige begivenheder på Maidanpladsen i Kiev.

Viceformanden for det ukrainske parlamant, Andriy Parubiy, der netop har været på en uges besøg til Washington for at propagandere for, at USA skal sende våben til Ukraine og lægge nye intriger sammen med Victoria Nuland, og alle steder blev modtaget som en værdig repræsentant for en tæt allieret til USA i kampen imod Rusland, var sidste år leder for en lignende begivenhed, der var afgørende for statskuppet i Ukraine.

I sin rolle som "Kommandanten", der ledte selvforsvarsstyrkerne på Maidan-pladsen, var han samtidig arkitekten bag den famøse massakre på pladsen, hvor såvel aktivister, der demonstrerede imod regeringen, som politifolk fra specialstyrkerne blev skudt. Senere undersøgelser viste, at kuglerne, man fandt i ofrene, var ens, og at de var blevet affyret fra højtbeliggende bygninger, der var under kontrol af Parubiys væbnede styrker. Der har tilmed været interviews af enkeltpersoner, der fortalte, at de havde fået ordre til at skyde fra bygninger. Det var med disse mange blodige skjorter, at man retfærdiggjorde det efterfølgende statskup i Ukraine, hvor man afsatte den folkevalgte præsident.

Hvem er denne Andriy Parubiy, der nu er vestens bedste ven? Han grundlagde i 1991 det Social-nationale Parti i Ukraine (der senere blev omdøbt til Svoboda). Navnet spiller direkte på det tyske forbillede Nationalsocialismen, for blandt disse

ukrainere, så var Hitler ikke en fjende, men derimod ukrainernes ven, der hjalp dem i kampen imod russerne. Deres store forbillede Stepan Bandera, og hans bevægelse OUN var energisk medkæmper for SS under krigen, organiserede frivillige til at kæmpe på den tyske side imod russerne og stod i spidsen for en række massakrer på jøder og polakker i Ukraine.

I tiden 1998-2004 var Parubiy leder af den paramilitære organisation Ukrainisk Patriot, som han så officielt droppede for at være en af lederne for den "fredelige" Orange Revolution i 2004. Han forsøgte på et tidspunkt at få EU til at ophøre med sin modstand imod en forherligelse af nazisten og morderen Bandera. Parubiy mente, at EU, i stedet for at betragte Bandera som nazist, i stedet skulle se ham som en stolt anti-kommunist og en anti-russisk, ukrainsk og europæisk frihedshelt.

Fra december 2013-februar 2014 var han så "Kommandanten", der organiserede de paramilitære enheder i selvforsvarsstyrkerne på Maidan-pladsen, og efter at have iscenesat myrderierne på pladsen, som man brugte til gennemførelsen af det efterfølgende statskup, blev han leder af Ukraines Nationale Sikkerhedsråd. Han har senere forladt den post, men spiller en nøglerolle i rekrutteringen og organiseringen af den nye Nationalgarde og andre grupperinger, hvor man samler frivillige til den militære kamp imod rebellerne i Østukraine og andetsteds.

Den ukrainske hær har ikke været særlig entusiastisk i kampen imod sine ukrainske brødre i Østukraine, så Parubiy har været en af arkitekterne til at samle frivillige fra hele verden, der ingen hævninger har, når det drejer sig om at kæmpe imod befolkningen i Østukraine, fordi de blot ser russere, der skal fordrives eller slås ihjel. Nu er han som sagt også parlamentsmedlem og viceformand for det ukrainske parlament.

Parubiy fik den store tur i Washington af Victoria Nuland,

hvor han på utallige møder skulle overbevise amerikanske folkevalgte om, at USA skal bistå Ukraine med alle midler, deriblandt amerikanske våben, i Ukraines kamp imod Rusland.

Men hvad så med Minsk-aftalen? Blev der ikke netop indgået en våbenhvile, der skridt for skridt skal få til en varig fred i Ukraine? Der var til at begynde med problemer med våbenhvilen, fordi det var uklart, hvilken status Debaltseve skulle have, men efter at rebellerne vandt det slag, så er våbenhvilen faldet på plads, og rebellerne har netop annonceret, at de nu har trukket alle deres tunge våben tilbage inden for den tidsfrist, der blev angivet i aftalen. Det ser ud til, at fredsaftalen virker. Hvorfor forbereder man så nu at eskalere krigen?

De, der udvirkede denne fredsaftale – Tyskland, Frankrig, Rusland og Ukraines præsident under tysk og fransk pres – gjorde det netop, fordi de så faren for, at USA ville begynde at levere våben direkte til Ukraine, og dermed risikere en direkte konfrontation mellem USA og Rusland i Ukraine, men de interessenter, der ikke deltog i forhandlingerne, ukrainske nationalister, Storbritannien og USA, er fortsat opsat på, at krigen skal fortsætte, og at man skal bruge Ukraine som en rambuk imod Rusland. De ønsker at sabotere Minsk-aftalen og med amerikansk og vestlig hjælp at fordrive eller dræbe alle dissidenter i Østukraine og andre steder, for derefter at erobre Krim-halvøen tilbage fra Rusland.

Samtidig med at der er dette pres for at komme videre til næste fase i Ukrainekrigen, så er Israels statsminister Benjamin Netanyahu nu på besøg i Washington med samme krigsdagsorden.

Netanyahu holdt netop en meget kontroversiel tale til den samlede Kongres i Repræsentanternes Hus i USA, på trods af, at præsident Obama og hans rådgivere havde bedt ham om ikke at gøre det. Ved hjælp af formanden for Repræsentanternes Hus, republikaneren John Boehner, kunne han alligevel holde talen,

på trods af protesterne fra Udenrigsministeriet og Det Hvide Hus, og det havde to formål: For det første at sabotere og forhindre en aftale med Iran om Irans atomprogram, som ville betyde, at Iran kunne forlade skammekrogen og sanktioner imod landet kunne ophæves, imod udenlandsk kontrol med, at den fredelige brug af kernekraft i landet ikke vil føre til bygningen af atomvåben.

Disse P5+1-forhandlinger har stået på i lang tid, og man er grundlæggende set enige, men der er en stor mobilisering blandt republikanske beslutningstagere imod det, og Netanyahu leverede så sit bidrag gennem en forudsigelig og propagandistisk tale, hvor han hævdede, at Iran om kort tid ville få atomvåben og forsøge at udrydde Israel med dem, hvis man lavede en aftale med dem. En vurdering, som åbent modsiges af både tidligere og nuværende ledende medlemmer af den israelske efterretningstjeneste. Briterne og Netanyahu ønsker ikke blot at forhindre en aftale, men at få verden samlet i kamp mod Iran, gerne gennem en direkte krig mellem sunni- og shia-muslimerne.

Officielt er Vesten i krig med ISIS og Islamisk Stat, men de, der gør den største indsats, er Iran og Syrien. Samtidig lader Vesten vore gode venner i Saudi-Arabien og Qatar finansiere ISIS, Islamisk Stat og ekstremistiske fundamentalister verden rundt, der ønsker at smadre civilisationen, hvad enten det er historiske monumenter i Afghanistan, Libyen eller Syrien, eller det er med terroranslag i Paris eller København. Der går samtidig rygter om, at der er lavet en underhåndsaftale mellem Saudi-Arabien og Israel om, at israelske fly kan få lov til at overflyve Saudi-Arabien, hvis de ønsker at bombe mål i Iran.

Netanyahus tale havde til formål at forhindre, at Iran kom ud af skammekrogen og muliggørelsen af en samarbejds- og fredsproces i Mellemøsten, hvor Iran ville være en vigtig del af et samarbejde om at bekæmpe ISIS og Islamisk Stat. Samtidig var talen en del af Netanyahus valgkamp frem imod det israelske parlamentsvalg den 17. marts. Netanyahu forsøger at

sælge historien om, at han er den store leder, der kan forsvare Israel mod truslen fra Iran, men det er uklart, om den israelske befolkning køber den fortælling. Der er delte meninger om, hvorvidt Netanyahu's besøg har styrket eller svækket hans chancer for at generobre magten. Der er mange, der siger, at Netanyahu har risikeret forholdet til USA, landets vigtigste allierede, og at det viser, at manden må afsættes hurtigst muligt.

Det er uklart, hvad der vil komme ud af disse begivenheder, men det, der allerede er kommet ud af dem, er et øget spændingsniveau i Rusland og Kina, hvor man konkluderer, at faren for krig – og faren for en kommende atomkrig – er kraftigt stigende. Den 1. marts kom generalmajor Andrej Burbin, der er leder af den centrale del af De Strategiske Missilstyrker i Rusland, dvs. de folk, der skal sørge for, at de russiske atomvåben er klar til at bringe deres dødelige last verden rundt i tilfælde af et angreb på Rusland, med en meget klar udmelding, der fik stor dækning i de russiske medier. Både i militære tidsskrifter, regeringsorganer, men også de russiske medier, som Sputnik News og Russia Today, der har den største spredning både inden for og uden for Rusland.

Burbin fortalte, at Rusland er bekymret over den voksende vestlige trussel, f.eks. Prompt Global Strike (Umiddelbar Globalt Angreb), hvor fantaster i Vesten tror, at man kan lave et lammende angreb på Rusland, der ville forhindre Rusland i at være i stand til at slå tilbage. Derfor har Rusland reorganiseret sine atomstyrker, så man altid vil være i stand til at modstå et angreb og svare tilbage. Man har arbejdet på at forny og forbedre de russiske atomvåben, og i 2020 vil 98 % af de russiske missiler være helt nye. Burbin fremhævede, at Rusland er en troværdig atommagt, og at man altid vil være i stand til at udradere dem, der måtte angribe Rusland.

Hvad er så Prompt Global Strike? Det blev fremlagt i forbindelse med USA Posture Review i 2002, der markerede et skifte i USA's strategiske tankegang. Siden har man arbejdet

med muligheden for, at USA ville være i stand til at lamme sine modstandere med et konventionelt/taktisk atomvåben-angreb, der ville sætte fjenden ude af stand til at slå tilbage. Man vil altså sige farvel til MAD-doktrinen, doktrinen om Gensidig Garanteret Ødelæggelse, og går ud fra, at omfattende, men stadig begrænsede krige, mellem atommagterne kan finde sted. Dette vil muliggøre, at USA kan tvinge de andre atommagter til at underkaste sig amerikansk overhøjhed.

Man er som en del af denne proces begyndt at fjerne den klare adskillelse mellem konventionelle våben og atomvåben. Tidligere var der en forståelse af, at atomvåben var på en hylde for sig selv og ikke kunne komme i spil, med mindre man selv blev udsat for et angreb med atomvåben. Det har ændret sig. USA har moderniseret de taktiske atomvåben, man har i Vesteuropa og Tyrkiet, så de i realiteten er blevet forandret fra taktiske atomvåben, der skal bruges lokalt, til at blive mellemdistance-atomvåben, der f.eks. kunne affyres mod Rusland imod de russiske atomstyrker.

Samtidig har man udviklet en ny generation af atombomber, B61-12 atombomber, der er mere præcise og har længere rækkevidde. Det er nu meningen, at de atomvåben, man har i Belgien, Tyskland, Holland, Italien og Tyrkiet, skal erstattes med disse, noget, som visse eksperter allerede har kaldt et brud med Traktaten om ikke-spredning af atomvåben. Samtidig har USA set stort på ønsket fra de lande, deriblandt Tyskland, der ønsker, at atomvåbnene fjernes fra deres territorium.

På lignende vis har USA skiftet sin doktrin over for Kina til den såkaldte Air Sea Battle (Kamp i luften og til havs), hvor man forsøger at være i stand til at rette et lammende konventionelt angreb på Kinas styrker, så deres atomvåben aldrig kommer i spil. Det er også i lyset af dette, at man skal se den store modvilje imod den amerikanske opbygning af et ABM-system (anti-ballistisk-missilsystem) i Europa, og USA's pres på Sydkorea for at få lov til at opsætte et ABM-

system der.

Der er netop nu en ledende, politisk gruppering i Vesten, der tilsyneladende styrer Barack Obama, som mener, at de kan vinde den store krig. De mener, at MAD-doktrinen er fortid, og at man nu har så smarte våben, at man kan neutralisere det modangreb, der vil komme i tilfælde af et angreb på Rusland eller Kina. Derfor tror de, at man kan vinde en krig, og hvis man tror det, så er det jo næsten en forbrydelse ikke at forsøge.

En anden version af samme galskab er, at man tror, at man kan have en krig imod Rusland på det eurasiske kontinent, uden at Storbritannien eller USA vil blive direkte ramt. Så kan de europæiske og asiatiske lande ødelægge hinanden (som Rusland, Tyskland og Frankrig gjorde det i første verdenskrig), mens Storbritannien og USA kan have det godt og regere verden. En idé Lyndon LaRouche har advaret imod som en fantasi, der aldrig vil kunne lade sig gøre. Kommer krigen, så vil den sprede sig til alle dele af verden og gøre brug af alle typer våben. Det er en tankegang, der vil føre til atomkrig.

Grunden til, at krigstruslen er blevet så akut, skal findes i det igangværende sammenbrud af det vestlige finanssystem. Finanssystemet kan ikke overleve i sin nuværende form, og der er derfor en berettiget diskussion rundt omkring i verden, om det ikke ville være en god idé at erstatte det bankerotte system med noget, der er langt bedre.

Vi har Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika, der er gået sammen i BRIKS og direkte fremlagt et alternativ i form af BRIKS' Ny Udviklingsbank og etableringen af CRA, en fond til at imødegå spekulation imod landenes valutaer, og en lang række tiltag, der skal finansiere projekter, som kan sikre en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden og muligheden for udvikling og forbedrede levevilkår for alle lande og alle dele af befolkningen.

Kina er netop nu den største udenlandske investor i Sydamerika, og investerede flere penge i infrastrukturprojekter der, end resten af omverdenen tilsammen. De er i gang med det samme i Asien, og det er formålet med etableringen af AIIB, Den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank. I Afrika er Kina allerede i gang med mange projekter, men mange, mange flere er på tegnebrættet.

Der er stor interesse fra europæiske firmaer for at være med i denne udvikling og alle de forskellige projekter. Samtidig er der jo også et utal af infrastrukturprojekter i Europa, der bare venter på at blive sat i gang, men hvor der ikke har været den nødvendige finansiering. Det er derfor indlysende, at vi burde samarbejde med BRIKS.

Men på samme måde, som man har fravalgt at samarbejde med Rusland og Kina om at løse de strategiske udfordringer vi har, deeskalere krisen i Ukraine og finde en løsning, der kan holde på lang sigt, løse problemerne i Mellemøsten, så det ikke kan være en fortsat kilde til krig og destabiliseringer, så ser man ikke BRIKS som en mulig samarbejdspartner, men som en trussel imod den vestlige magtposition i verden, der skal smadres hurtigst muligt.

Det samme ser vi på den økonomiske front, hvor man betragter BRIKS som en trussel. USA forsøger at etablere frihandelsaftaler, hvor man vil holde Kina ude.

På lignende vis har man i EU insisteret på at holde fast i en økonomisk politik, som helt tydeligt ikke fungerer. Behandlingen af Grækenland er det tydeligste eksempel på det. Man har insisteret på, at Grækenland for at vedblive en del af eurosamarbejdet skulle fortsætte med at underkaste sig såkaldte reformer og nedskæringsprogrammer, der i stedet for at hjælpe Grækenland har ført til, at pensionerne, lønningerne og levestandarden er faldet dramatisk, mens arbejdsløsheden er eksploderet. Samtidig er den græske statsgæld vokset til nye

højder og er blevet langt mere ubetalelig.

Den græske befolkning har så valgt en ny regering bestående af Syriza og Uafhængige Grækere, som har fået mandat til at skifte politikken grundlæggende. Ikke flere underskrifter på utopiske aftaler og at lade som om, at det går fremad, mens det i virkeligheden bare bliver værre og værre. Der skal iværksættes programmer, der faktisk kan forandre tingene til det bedre. I stedet for nedskæringer skal der bruges penge på sociale programmer for den fattige del af befolkningen, og der skal investeres fra det offentliges side for at sætte gang i økonomien. Langt hen ad vejen skal man gøre det modsatte af det, man har gjort under ordre fra Bruxelles, bortset fra, at man kan øge skatteindtægterne ved at sætte stop for, at den rige del af befolkningen snyder for at betale deres del af skatterne.

EU har stået stejlt på, at den nye regering ikke har lov til at forandre politikken. Kun en forsættelse af den tidligere politik accepteres, selv om den helt klart ikke har fungeret. Der er så blevet indgået en midlertidig våbenhvile mellem Grækenland og EU, hvor Grækenland accepterer at fortsat modtage penge de næste 4 måneder, men ikke vil fortsætte nedskæringerne. Til gengæld lader Grækenland være med at erklære, at de ikke vil betale gælden tilbage, så man kan opretholde illusionen om, at gælden stadig har værdi. Men denne våbenhvile vil sandsynligvis ikke holde 4 måneder, og så er man tilbage til det opgør, der næsten kun kan ende med, at euroen sprænges.

Kostas Lavitsas, der er et nyvalgt medlem af Syriza, men også gennem mange år har været økonom ved Londonskolens Universitet for Orientalske og Afrikanske Studier, havde den 2. marts en artikel i den britiske avis *The Guardian*, hvor han skriver, at den nye græske regering har haft fire ugers diskussioner, hvor man intet har opnået ud over at købe lidt tid.

Lyt selv til resten af orienteringen efter de første 40:00

Diplomatseminar i København om BRIKS/Verdenslandbroen en succes

København, 30. jan. 2015 – Helga Zepp-LaRouche var taler ved et seminar for diplomater, der blev afholdt i Det russiske Kulturcenter i København i dag, med titlen, »Økonomisk udvikling og samarbejde mellem nationer, eller økonomisk kollaps, krig og terror? Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«.

Efter fr. LaRouches kraftfulde tale, talte repræsentanter fra tre af ambassaderne fra BRIKS-nationerne – Rusland, Kina og Sydafrika. Desuden stillede repræsentanten for Brasilien et spørgsmål under den efterfølgende diskussion.

Videoerne og lydfilerne af fr. LaRouches tale, og den tale, som hr. Machiel Renier van Niekerk, repræsentanten fra Sydafrikas ambassade i Danmark, holdt, kan høres på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4818>

I seminaret deltog repræsentanter fra 14 ambassader fra Europa, Asien, Afrika og Sydamerika, sammen med nogle danske erhvervsfolk og Schiller Instituttets aktivister.

Fr. LaRouche indledte sin tale med udviklingen i Grækenland, og hvordan landet kan blive et forbindelsesled mellem Europa

og BRIKS. Hun talte om, hvor tæt vi er på en total nedsmeltning af finanssystemet, hvor tæt vi er på en atomkrig, og hvad forbindelsen mellem de to er. Hun understregede, at den fare, der repræsenteres af skiftet i USA's strategi for atomkrig, til en førsteangrebsdoktrin, sammen med afbrydelsen af kommunikationen mellem USA og Rusland, der rent faktisk var intakt under den cubanske missilkrise, betyder, at vi er tættere på atomkrig i dag, end nogen sinde før. Ja, der er et alternativ: Hvis vi får Europa og USA til at acceptere Xi Jinpings tilbud om at gå med i deres økonomiske alliance for udvikling.

Fr. LaRouche fremlagde det momentum, der er for BRIKS' økonomiske udvikling, og det perspektiv, der er skitseret i den nye EIR-rapport »Den Nye Silkevej er blevet til Verdenslandbroen«, som hendes mand Lyndon LaRouche og hun selv, så vel som Schiller Instituttet, har kæmpet for i årtier.

Hun appellerede til deltagerne om at sætte dette alternativ på verdensdagsordenen ved at cirkulere idéerne i vores nye rapport gennem at arrangere interviews, kommentarer, kontakte folk fra erhvervslivet, der ville få gavn af Verdenslandbroen, cirkulere vores resolution og generelt ved at arbejde sammen med os i fremtiden.

Kontakt venligst EIR og Schiller Instituttet for at få rapporten »**Den Nye Silkeveje er blevet til Verdenslandbroen**« og brochuren »**Hvorfor USA og Europa må gå med i BRIKS – En ny, international orden for menneskeheden**« og andet materiale, og for deltagelse i fremtidige møder.

Schiller Instituttet: + 45 35 43 00 33, 51 21 72 06.

si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk

EIR: + 45 35 43 60 40

Læs også (hvis du ikke allerede har!):

 Helga Zepp-LaRouche: [Introduktion: Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen](#)

Helga Zepp-LaRouche in Copenhagen: public meeting January 31, 2015

N.B.: The above video ends 18 minutes into the discussion. The complete version of the discussion is found below.

The music can only be heard from the audio file.

Den russiske nyhedsbureau [TASS interviewer Zepp-LaRouche i København om at undgå krig og BRIKS-processen](#)

1. Introduction by Tom Gillesberg, chairman of The Schiller Institute in Denmark

2. Music:

Ach! zu kurz, double fugue by Mozart

Ave Verum by Mozart

The Hans Christian Andersen vocal quartet

Vender sig Lykken fra dig, (C. Hauch, Carl Nielsen)

Vittoria, mio core!

Feride Istogu Gillesberg, sopran

Michelle Rasmussen, piano

3. Helga Zepp-LaRouche, international president of The Schiller Institute

How has the election in Greece changed the world

The international financial collapse

The danger of nuclear war

The New Silk Road Becomes The World Land Bridge

4. Discussion

Dias fra mødet:

